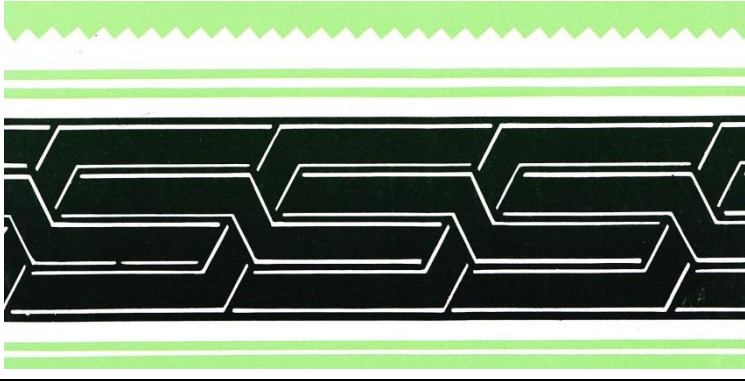

İlde: İlme Destek Derneği'nin
29-04-2018 Pazar günü saat 13.30 da
Ankara-Hacıbayram-ı Veli Câmii civarındaki
Eşrefoğlu Rûmî Konferans Salonu'nda tertiplemiş
olduğu “Yaşayan Âlimlerimizle Sohbetler”
Programında dile getirdiğim
Hâtıralarım ve ba'zı Tavsiyelerim

Konuşmacı
A.Celâleddin Karakılıç

29-04-2018

**İlde: İlme Destek Derneği'nin
29-04-2018 Pazar günü saat 13.30 da
Ankara-Hacıbayram-ı Velî Câmii civarındaki
Eşrefoğlu Rûmî Konferans Salonu'nda tertiplemiş
olduğu “Yaşayan Âlimlerimizle Sohbetler”
Programında dile getirdiğim
Hâtıralarım ve ba'zı Tavsiyelerim**

Konuşmacı

A.Celâleddin Karakılıç

29-04-2018

Not: “İlde: İlme Destek Derneği” isminin, “Desam :Dünyâ Ehl-i Sünnet Araştırmaları Merkezi” olarak değiştirilmesi, bizce daha doğru bir isim olur.

İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı

(İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni)

şânına lâayık bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak

Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına bağlı

îman ve ihlâs sâhibi bir kurtarıcıya

ihtiyacımız var.

H Â T I R A L A R I M

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Halîfelik gibi yüce bir vasfa namzet muhterem kardeşlerim, saygı değer misâfirler

Tek vatan, tek millet, tek devlet, tek bayrak etrafında toplanarak varlığımızı ve birliğimizi koruyup yaşamak için, **İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı** (İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni) şânına lâıyk bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına** bağlı **îman ve ihlâs** sâhibi bir **kurtarıcıya** ihtiyacımız olduğu şu günlerde:

Yüce İslâm Dîni'nin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat kapılarını yeniden bizlere açacak bir çalışmanın bir başlangıcı olan bu güzîde toplantıyı bizlere lûtf-ü ihsân eden Allâhü Teâlâ'ya hamd-ü senâlar, Rasûlü'ne salât-ü selâmlar eder, Yüce rabb'imizin şaşmaz hidâyet ve nusratının bizlerin, sizlerin ve Allâhü Teâlâ'nın kendisinde hayır görüp sırât-ı müstekîmine nâil buyurduğu kullarının üzerine olmasını diler, hepinizi sevgi, saygı ve muhabbetlerimle selâmlarım.

Konuşmalarımızın esâsını,

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. ٤

“Müşriklerin (ve münâfıkların) hoşuna gitmese de O (Allâh), (İslâm) dînini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için peygamberini hidâyetle (Tevhîd ve Kur'ân ile) ve hakk dîn (İslâm) ile gönderendir”.¹

¹ -Saff, 9. Fetih, 28....Tevbe, 33.

âyet-i kerîme'sinin ışığında, **“İslâmî bir esâsa dayanmayan yorum, görüş, bid'ad, ihtilâf, tefrika, tarîkat ve cemâatleşmeler ile aslı bozulan bir dinden;** diğer bir deyimle demokrasi, lâiklik, özgürlük, sınırsız hoşgörü, ılımlı islâmiyet, demokratik islâmiyet, radikal islâmiyet gibi **batının felsefî sistemlerini** benimseyen yeminlilerin, yenilikçilerin, telfikçilerin, paralelcilerin, fetocuların ve benzerlerinin eliyle bozulan bir dinden **ve o dînin mensublarından hayır gelmez”** konusu teşkil edeceği için, belki ibret alınır diye, sohbetlerime şöyle başlamak istiyorum.

✽

Henüz ilkokula başlamadığım günlerde işinden evimize gelen merhum babam yatsı namazını kıldıktan sonra büyük boyda olan Kur'ân-ı Kerîm'i okumaya başlar, ben de onun etrafında oynarken en çok dikkatimi çeken Kâf ve Mîm harflerinin şekillerine gözüm takılarak onlarla ilgilenirdim. İlkokulu bitirip Ortaokula başladıktan sonra da babamı ve annemi taklid ederek namazımı kılar orucumu tutardım.

Ortaokulu bitirip Kayseri Lisesi'ne başladığım zaman, Talas'ın şimdiki Öğretmen Evi'nin alt tarafında bulunan ve Kayabaşı denilen yere gider orada ders çalışmayı severdim.

Yine bir gün öğleden sonra Kayabaşı'nda ders çalışmaya gitmişdim. Bir müddet sonra Ali Sâib Paşa Câmii imam-Hatibi Hâfız Hüseyin hoca, davûdî güzel sesi ile **“Tanrı uludur, Tanrı uludur, Şübhesiz bilirim bildirim Tanrı'dan başka yokdur tapacak, Şübhesiz bilirim bildiririm Tanrı'nın elçisidir Muhammed...”** şeklindeki ikinci ezanını okumaya başlayınca okunan ezanın ulu Allâh'a kulluk için bir da'vet olduğunu anladım ve o günden bu güne kadar namazlarımı edâ' etmekte kusur etmemeye çalıştım.

Lise tahsilim boyunca da, gerek Ali Sâib Paşa câmii'nin imam-hatibi Hâfız Hüseyin hoca, gerekse ilkokul birinci sınıftan öğretmenim olan ve Harman Mahallesi câmii'nde fahrî olarak imam-hatiblik yapan emekli Derviş Güneş hoca, yaşlı olduklarından minareye çıkıp ezan okuyamazlardı. Bu görevi ekseriyetle ben yaparak o günkü Türkçe ezanı okur duâlarını alırdım.

1950 yılında Kayseri Lisesi'ni bitirdikten sonra İ.Ü.Tıp Fakültesi'ne kaydımı yaptırmak için İstanbul'a gittiğim gün Sultan Ahmed Câmii'ni ziyâret ettim. Bu muhteşem eserin o zamanki perişan hâli ve onu yaptıranların, benim ma'nevî hayâtımda yaptığı etki üzerine *-bir lûtf-i ilâhî olarak-*Tıp Fakültesine kaydımı yaptırmaktan vaz geçerek aynı gün geri dönüp *"Hiçbir şey' yapmasam bile talebesinin adedini bir tâne artırırım"* diyerek, yeni açılmış olan A.Ü İlahiyat Fakültesi'ne kaydımı yaptırdım 1954 yılında me'zun olup İmam-Hatip Okulları Meslek Dersleri öğretmeni oldum.

İlâhiyat Fakültesi ikinci sınıfında iken bir gün merhûm hocam **Rıfki Melül Meriç Bey**, fakülte koridorunda, bizimle sohbet ediyordu. Bu sırada merhum hocamızın gözlerinin yaşardığını gördük ve mahcup bir vaziyetde sebebini sorduk. O da, *"1948 yılında, A.Ü.İlahiyat Fakültesi'nin açılması hakkındaki komisyonda ben de vardım. Zamanın ihtiyaçlarına cevap verecek modern ve yenilikçi din adamlarının yetiştirilmesi için açılmasına karar verilmişti. Şimdi sizin bu müsbet ve samimi hâlinizi görünce sevincimden duygulandım"* dedi.

Hocamızın bu sözlerinin ifâde ettiği mel'un tuzakları öğrenince, gerek fakülte hayatımda, gerekse sonraki meslek

dersleri öğretmenliğim esnâsında aşağıdaki âyet-i kerîme'de ifade buyurulan tehlikeleri görmeye başladım.

وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادَهُمْ شُرَكَاءُهُمْ لِيُرِدُوهُمْ
وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ.

“Onların (hem fikir olan) ortakları, (بَنَىٰ مَكْرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ :gece gündüz binbir türlü hîle ve desîse ile Allâh'a eş koşturdukları) müşrik'lerden çoğuna,

(a)-hem onları helâke düşürmek,

(b)hem de kendilerine karşı dinlerini karma karışık edip bozmak için-,

evlâtlarını öldürmeyi (doğru yoldan saptırıp dalâlet'de bırakmayı, dinî hakikatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmeyi) iyi (bir şey' imiş gibi) gösterdi (ler). Allâh dileseydi, bunu yapamazlardı. O halde onları, uydurdukları (iftirâları) ile baş başa bırak”.²

Bu âyet-i kerîme'de belirtildiği gibi, fâsıklar, zâlimler, kâfirler, münâfıklar ve müşrikler istemese de, hukmü kıyâmete kadar devâm edecek olan Kur'ân-ı Kerîm'in bu âyet-i kerîmesinde zikri geçen "**Katî: Öldürme**" lâfzı, *Fıkıh Usûlü ilmindeki lâfız kurallarına göre*:

1-Hakikat olarak alınırsa, **maddî benliği** yok etme (*öldürme*) ma'nâsı anlaşılır. Bu manâya göre,

"İns ve cin şeytanları, müşriklerin çoğunu, akıllarını, fikirlerini, duygularını, bir takım kuruntular ile ifsâd etdiler. Onlara, fakirlik korkusu ile yetişmiş çocuklarını öldürmeyi, putlara kurban etmeyi, kızlarını diri diri mezara gömmeyi,

² -En'âm, 137.

iskât-ı cenîn etmeyi, bu sûretle de kendi nesillerini kendilerine kırdırmayı, bir iktisâd, bir akıl, bir nâmûs ve bir dîn işi gibi iyi bir şey' olarak telkîn etdiler ve bunu da (yukarıdaki) iki maksad için yaptılar". ma'nâsı anlaşılır.³

2-Mecâz olarak alınırsa, **ma'nevî benliği** yok etme (öldürme) ma'nâsı anlaşılır ki bu ma'nâyâ göre de,

İns ve cin şeytanları, müşriklerden çoğuna,

"Hayır, (بَلْ مَكْرُ النَّيْلِ وَالنَّهَارِ) : gece gündüz (işiniz)

hilekârlık idi. Bize de Allâh'ı inkâr etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı emr ediyordunuz)".⁴

âyet-i kerîmesinin ifâdesine göre binbir türlü hîle ve desîse ile;

لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ.

"Sakın şu Kur'ân'ı dinlemeyiniz. Okudukca gürültü ediniz. Belki gâlib gelirsiniz (susturursunuz)".⁵

âyet-i kerîme'sinin ve bunlar gibi diğer âyet-i kerîme'lerin ifâdesine göre de, akla hayâle gelmedik baskılar ile,

"Beyinlerini yıkayarak hakk yoldan döndürüp kendi çocuklarını, kendi nesillerini helâke götürmeyi, onları Sırat-ı müstekîm'den, İslâm yolundan uzaklaştırmayı, boş ve faydasız şeyler ile meşkul edip dînî hakîkatleri, göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmeyi, çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak için iyi bir şey' imiş gibi telkîn etdiler ve bunu da (yukarıdaki) iki şey' için yaptılar".

ma'nâsı anlaşılır ki bu şekilde bir öldürme, maddî varlıklarını öldürmeden daha şedîddir. Çünkü **birinci** şekilde

³ -Hak Dini Kur'ân Dili Yeni Mealli Türkçe Tefsir,C.3.ss.2063). (1960 Baskısı).Elmalı M. Hamdi Yazır.

⁴ - Sebe', 33

⁵ - Fussilet, 26

öldürülen evlatların -*ezeldeki fitrî îmânları ile öldükleri için-cennetlik* olma durumları vardır. **İkinci** şekilde öldürülen (*dîni hakikatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirilip şuursuz bir şekilde körü körüne İslâm düşmanlığı yapan, ins ve cin şeytanlarının istediği bir nesil hâline getirilen*) evlâtların ise, -*hakk yola yönelip kendilerini kurtaramazlarsa, diğer bir ifade ile ezeldeki aslî (fitrî) îmân'larını kendi hür irâdeleri ile Kesbî îmân'a çeviremezlerse-* ebedî olarak **cehennemlik** olma durumu vardır.

İçinde yaşadığımız bu zamanda ise, **her iki şekli de**, her zaman ve her yerde, muhtelif şekillerde görmek mümkündür. Bize düşen görev ise, îmân, İbâdet, ahlâk ve muâmelât bakımından **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat** esâslarına uygun **İslâmî hakikatleri**, yapabildiğimiz kadar tebliğ edip gözler önüne sermektir. Çünkü bizim görevimiz,

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

“Bizim üzerimize (düşen görev), ap-açık bir tebliğ'den başka (bir şey) değildir”⁶.

âyet-i kerîme'sinin ışığında **Tevhîd** ve **Şirk** esâslarını hatırlatmaktan ve tebliğden başka bir şey' değildir.

✱

İslâm Dîni'nin esâslarını bozup Müslüman'ları, dîni hakikatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirmek için yapılan bu **çalışmaları görünce de**, kendi kendimi yetiştirmek için kendi özel çalışmalarımı geliştirerek **tefsirde** Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır, Konyalı Mehmed Vehbi ve Balıkesirli Hasan Basri Çantay; **hadîsde** Ahmed Naim, Kâmil

⁶ -Yâsîn, 17.

Miras ve Hasan Hüsnü Erdem; **fıkıh ve fıkıh usulünde** Ömer Nasûhi Bilmen, Büyük Haydar Efendi ve Bedru'l-Mütevellî Abdü'l-Bâsit; **akâid ve ilmihâlde** İmâm A'zâm Ebû Hanife, Ömer Nasûhi Bilmen, Mehmed Zihni ve Ahmed Hamdi Akseki merhûmlar gibi **ilim ve takvâ** ehli kimseleri kendime hoca ve üstâd edinerek onların talebesi olmayı şîâr edindim ve Cenâb-ı Hakk'ın bizlerin dünyevî ve uhrevî mutluluğu için

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا.

"Bu gün sizin dîninizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size dîn olarak İslâm'ı beğenip seçtim, ondan (ve onun îcâblarını yerine getirenlerden) râzî oldum".⁷ âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulan **Yüce İslâm Dîni esâslarını**⁸ , Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın ve güzîde Ashâb-ı Kirâm'mın anlayıp yaşadığı gibi anlayıp yaşamaya çalıştım.

1958-1962 yılları arasında Hasbekli Hoca diye ma'rûf merhûm ve mağfûr Kurrâ'dan Hacı Hâfız Mü'min Akan'dan Kur'ân-ı Kerîm'in tecvîd ve ta'lîmini öğrendim. Bu aradaki çalışmalarım ile de bir doktora tezi olarak "**Tecvîd İlmi -Kur'ân-ı Kerîm Okuma kâideleri-**" isimli kitabımı hazırladım. Ayrıca yine Kurrâ'dan, Karabey'in Hâfız diye ma'rûf merhûm Hâfız Mehmed Karakılıç'dan da istifâde etdim ve Arabça okudum. Daha sonra yine merhûm Hâfız Mü'min Akan ile Kırâet-i Seb'a ve Kırâet-i Aşere çalışmaları yaptım.

1962 yılı Eylül ayında bir doktora tezi olarak hazırlamış olduğum "**Tecvîd İlmi -Kur'ân-ı Kerîm Okuma Kâideleri-**"

⁷ -Mâide, 3.

⁸ -Mâide,3.

isimli kitâbımı, daha önce müsbet tasvibini almış olduğum merhum hocam Prof.M.Tayyib Okiç'e sundum. Fakat bir takım fitne ve fesâd erbâbının te'sîri altında kalmış olan hocam Prof.M.Tayyib Okiç'in menfi tutumunu ve o kürsünün kendisinde olmadığını ifade eden yalanlarını görünce de doktora yapmaktan vaz geçip o zaman Din Eğitimi Müdürü olan diğer hocam merhûm Kemâl Edib Kürkçüoğlu'nun ziyâretine gittim. Elimde bulunan "**Tecvîd İlmî -Kur'ân-ı Kerîm Okuma Kâdeleri-**" kitâbımı O'na gösterince **ilim** ve **ma'nivîyyât** âşığı hocamın takdir ve tasvibleri ile münhâl bulunan İmam-Hatip Okulu Müdürlüğüne atandım.

Elini öpüp ayrıldıktan sonra arkamdan "Celâl" diye seslenerek yanına çağırdı ve "**Millî Eğitim Bakanı Şevket Râşit Hatipoğlu benim Türk Ocağı'ndan arkadaşım olur. Üçüncü Yüksek İslâm Enstitüsünü açmak istiyor. Kayseri bu işi yapabilir mi?**" dedi. Ben de "**Yapar hocam**" deyince "**Öyleyse hemen git, Üçüncü Yüksek İslâm Enstitüsü'nün yapılıp açılması için çalışmalarına başla**" dedi. Kayseri'ye gelip durumu arkadaşlara anlatınca büyük bir şevkle hemen bir dernek kurup inşaat çalışmalarına başladık.

Kısa bir müddet sonra Konya Yüksek İslâm Enstitüsü Kur'ân-ı Kerîm öğretmenliğine naklen atanmam uygun görüldü ise de "**Burada da bir Yüksek İslâm Enstitüsü yapıyoruz, açılınca aynı görevi burada da yapabilirim**" diyerek Konya'ya gitmeyerek dernek çalışmalarına devam ettim. Bu çalışmalarım esnâsında Bakanlık yetkilileri tarafından menfi uyarılar aldım da yine çalışmalarına devam ederek Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü'nün açılmasında başarı elde etdim. Fakat bu enstitüde görev verilmemesi gibi olumsuz haller ile de karşı karşıya kaldım.

Buna rağmen yukarıda geçen âyet-i kerîme'nin ve benzeri âyet-i kerîme ve Hadîs-i Şerîf'lerin ışığında Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın ve Ashâb-ı Kirâm'ının bulunduğu i'tikad üzerinde bulunup Kitâb, Sünnet, İcmâü'l-ümmet ve Kıyâsü'l-fukahâ' esâslarına göre inanıp yaşamayı; i'tikadda ve amelde **Selefiyye** yolunun temsilcileri olan, **Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat mezhebi** esâslarına göre inanıp amel etmeyi üstün bir vasıf kabûl ederek i'tikad'da **Mâtürîdî**, amelde **Hanefî mezhebi** mensûbu bir Mü'min ve Müslümân olarak yaşamayı ve o yolda ömür tüketmeyi en doğru bir yol kabul etdim.

Dâimâ, vatan, millet, hürriyet, istiklâl, bayrak ve kardeşlik gibi konuların, vazgeçilmez kendi değerlerimiz olduğunu ve bunlarsız **İslâm**'ın yaşanamayacağı inancını müdâfaa ederek îmâna, İslâm birlik ve berâberliğine zarar veren lâiklik, demokrasi, özgürlük gibi beşerî sistemlerin, *-ithal malı olup-* bizim malımız olmadığı husûsunu da, fırsat bulduğum her yerde anlatmaya çalıştım.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَدَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا. ط

"**And olsun ki Allâh'ın Rasûlünde sizin için, Allâh'ı ve âhîret gününü ummakda olanlar ve Allâh'ı çok zikir edenler için güzel bir (imtisâl) numûne (si) vardır**".⁹

Âyet-i kerîme'sinin hidâyet ve nusrat ışığı altında Allâhü Teâlâ'yı **dest**, Kur'ân-ı Kerîmi ve Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ı **rehber**, Ashâb-ı Kirâm'ı ve onlara tâbi' olup onların yolundan giden ilim adamlarını ve müslümanları, yerine göre **mürşid**, yerine göre **hoca**, yerine göre **kardeş**, yerine göre de **arkadaş** edindim.

⁹ -Ahzâb, 21.

İslâm dışı din ve inançların; beşerî sistem, doktrin ve ekollerin; insanı, şirke, küfre ve nifâka götürdüğü inancına sâhip olduğum için de, ömrüm boyunca (*Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına inanan bir din adamı olarak, İslâm Dîni'nde particilik ve tefrika olmadığı için*) hiçbir partiye, hiçbir guruba, hiçbir ekole, hiçbir cemâate mensûb olmadığım gibi onlara temâyül de etmedim. Hattâ ısrarla yapılan ba'zı câzip teklifleri de *-millet vekilliği ve belediye başkanlığı gibi görevleri, -tarafsız olarak yapmak isteğim kabul edilmediği için-* reddetdim. Ancak idâreci olduğum yıllarda ba'zı mecbûriyetler karşısında “Şerreynden ehveni tercih olunur” küllî kâidesi gereğince ba'zı davranışlarımı da ona göre ayarlamayı uygun buldum

İslâm birlik ve berâberliğinin en büyük düşmanlarından biri olan **tefrika, ihtilâf, görüş ayrılıkları ve muhtelif isimler altındaki cemâatleşmeler**, İslâm düşmanlarının mel'ûn emellerini gerçekleştirmek maksâdı ile kurulmuş birer tuzak olduğu inancında olduğum için de, Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına (*şeriat esâslarına*) riâyet etmeyen hiçbir cemâati ve sonradan uydurulan hiçbir tarîkatı tasvib etmediğim gibi onlara temâyülde de bulunmadım.

Çünkü bunların hepsinin,

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ.^{لا}

“Siz, kendilerine ap-açık delil’ler, âyet’ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar, ihtilâfa düşenler gibi olmayın. İşte onlar (ın hâli) : En büyük azâb onlarındır”.¹⁰

¹⁰ -Âl-i İmrân, 105.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ. إِنَّ يَتَّقُواكُمْ
يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ. ط

Ey îmân edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız (olanlar) ı dostlar edinmeyin, (âdetlerini benimseyip tuzaklarına düşmeyin)”.

“Eğer onlar size bir tırnak tuttururlarsa, (sizi ele geçirir size istediklerini yaptırırlarsa, sahte dostlukları size bir fayda vermeyip) hepinizin düşmanları olacaklar ve ellerini, dillerini kötülükle size uzatacaklardır. (Zâten) onlar (ah bir dîninizden dönüp) kâfir olsanız (diye) temenni edip durmaktadırlar”¹¹

gibi âyet-i kerîme’lerin ve benzerlerinin ifâde buyurduğu azâb-ı ilâhî’yi da’vet ettiği inancındayım. Hiç şübhe yok ki dünyâda bulunan **bu günkü Müslümân’ların perîşan halleri ve düşmanların onlara musallat olması**, bu tefrikanın, ihtilâfın ve gafletin bir neticesidir ki bu husus, âyet-i kerîme’de şöyle ifâde buyurulmuştur:

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْضِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ شِيعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ط أَنْظُرْ كَيْفَ
نُصِرْتُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ.

“De ki: O (Allâh), size üstünüzden (fırtına, şimşek,tufan, sayha gibi), yâhud ayaklarınızın altından (kuraklık, zelzele, kıtal gibi) zorlu bir azâb göndermeye veyâ sizi bir birinize

¹¹ -Mümtehine, 1-2.

katıp kiminizden kiminin hıncını tattırmaya kâdirdir. Bak, âyetleri, onlar iyice anlasınlar diye, nasıl türlü türlü açıklıyoruz”.¹²

Câbir *radiye'llâhü anh*, bu âyet-i kerîme'nin nâzil oluşunu şöyle rivâyet etmektedir:

“-Yâ Muhammed- **de ki: Allâh size üstünüzden bir azâb göndermeye kâdirdir**) âyeti nâzil olunca, Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm* (**أَعُوذُ بِوَجْهِكَ** :Yâ Rabb, Senin zatına sığınırım) dedi.

(**أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ**) **Yâhud ayaklarınızın altından bir azâb göndermeye kâdirdir**) kısmı nâzil olunca (**أَعُوذُ بِوَجْهِكَ**) **: Yâ Rabb, Senin zatına sığınırım**) dedi.

(**أَوْ يَلْبَسَكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقُ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ**) **Yâhud sizi birbirinize katıp kiminizden kiminin hıncını tattırmaya kâdirdir**), (Allâh'dan başka velîler, dostlar, kurtarıcılar ve hâmililer arayarak onların peşinde gidenleri birbirine vurdurmak suretiyle azâbını tattırmaya muktedir) kısmı nâzil olunca da, (**هَذَا أَهْوَنُ أَوْ هَذَا أَيْسَرُ**) **: Bu hafiftir, yâhud kolaydır**) buyurdu”.

Sûriye, Irak, Mısır, Yemen, Afkanistan ve diğer İslâm memleketlerinde olduğu gibi, mukaddes ve millî gâyeleri terk ederek kör bir ihtirâs ile hâsıl olan fitne, fesâd, anaşi, tefrika ve birbirlerine saldırıyla meydana gelen böyle büyük bir âfet, *-âyet-i kerîme ve Hadîs-i şerîf'de belirtildiği gibi-*, mahv-ü

¹² -En'âm, 65.

helâkı mûcib kolay ve hafif bir azâb olursa, acebâ **âhiretteki azâb nasıl olur?**

Kayseri İmam-Hatip Okulu Müdürü olduğum yılların (1963) yılı Nisan ayında, o zamanın Millî Güvenlik Kurulu Genel Sekreteri, okul konferans salonunda “*Yeşil tehlike, kızıl tehlike*” adlı bir konferans verdi. Konferans sonunda Müdür odasına gelince, dînî konuların artık konuşulmasına ihtiyaçları olmadığını söyleyen idâreci bir gence, bir hayli nasihat ettikten sonra şöyle diyordu:

“Genç genç, senin aklın ermiyor. Eğer bu Müslümân’ları kendi hâline bırakırsanız birlik ve berâberliklerini te’min ederek bu memleketde şerîati tatbik ederler. Bunun önüne geçmek için önce din adamlarını me’mûr yaparak dilediğiniz gibi yöneteceksiniz. Sonra da muhtelif isimler altında bölerek birlik ve berâberliklerini bozup birlikde hareket etmelerini önleyeceksiniz”.

Evet bu gibi çalışmalar kısa bir zamanda meyvelerini vermiş; tarikat, cemâat ve vakıf nâmı altında bir çok cemâatler, ekoller ve guruplaşmalar meydana gelmiş, istenilen tefrika ve anarşi gerçekleşmiştir. Ne yazık ki netîcesi acı ve tehlikeli olan böyle bir teşhis, yanlış olduğundan, **İslâm dîni**, elinde bir bilgisi, bir dayanağı, bir senedi, vahye dayalı bir delîli olmaksızın her azğın şeytanın öncülüğünde insanları Allah yolundan saptırmak için durmadan ahkâm kesen akıl, îmân ve amel fukarası câhil kimselerin elinde bir oyuncak hâline geldi.¹³ Eğer kısa bir zamanda bu yanlış teşhislerden ve oyunlardan vaz geçilmezse -*Arab Baharı* sevdasına kapılıp huzur ve rafahtarını kaybeden ba’zı İslâm memleketlerinde

¹³ -Bak: Hacc, 3-8-9.

olduğu gibi- bizim memleketimizde de daha vahim hâdiselerin vukû' bulması *Allâh korusun* kaçınılmaz bir netice olur. Böyle bir netice ise, **Afrin** tehlikesinden daha vahimdir.

Bu konularda araştırma yapan meslekdaşlarımızdan birisi, güzel bir noktaya işâret ederek şöyle diyor:

“İçinde bulunduğumuz şu zamanda çeşitli İslâmî cemâatler ile görüşüp teâtî-i efkâr'da (*fikir alış-verişinde*) bulunduk. Onlardan her bir cemâat *-Bizim hocamız İslâm'a daha fazla insan yetiştirmiştir. Bunun için zamânın müceddidi veyâ mehdî'si varsa o da bizim hocamızdır, başka bir kimse olamaz*” diyor ve böylece çeşitli fikirler ve birbirine zıd iddiâlar ortaya çıkarak tefrîka meydana geliyor”.¹⁴

“İslâmda halîfe ta'yin etmenin büyük hikmetlerinden biri de, Müslümân'ları bir araya getirip birleştirmekdir. Bunun için bir zamanda iki halîfe ta'yin edilmesi câiz değildir”.¹⁵

Değerli kardeşimiz Halil Güneç'in bu ifâdeleri, birlik ve berâberliğimizi bozmak için Batılı'ların baskısı ve isrârı ile kaldırdığımız Halifeliğin ne kadar mühim bir rol oynadığının en açık bir ifâdesidir.

Merhûm Ahmed Davudoğlu da, “Dîni Tâmir Davasında DİN TAHRİPÇİLERİ” isimli kitabının önsözünde şöyle diyor:

“Reformcuların serâpâ hatâli bir yol tuttuklarını İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü'nde öğretim üyesi bulunduğum yıllar boyunca talebelerime anlatmağa çalıştım. Maatteessüf öyle görülyüyor ki muvaffak olamadım. Çünkü bugün talebelerimden ba'zılarının hâlâ bu müflis nazariye peşinde olduklarını üzümlere işitiyor ve görüyorum”.

¹⁴ -Günümüz Mes'elelerine Fetvâ'lar, C.2.ss.251. Halil Güneç.

¹⁵ -Aynı eser, C.2.ss.207. Halil Güneç.

1965 yılının Eylül ayı başında Millî Eğitim Bakanlığı'nın **“İmam-Hatip Okulları'nda okutulacak Kur'ân dersleri, bundan sonra Lâtin harfleri ile okutulacaktır ve transkripsiyon'dan istifâde edilecektir”** şeklindeki emirlerini, *-böyle bir şey'in dînen câiz olmayacağını müdâfaa ederek ve bu konuda ikiyüz küsur sayfalık bir Tecvîd İlmi kitâbı yazmış bir kimse olarak-* yerine getirmeyip diğer İmam-Hatip Okulları ile temâsa geçtim ve *-o zamanki ba'zı siyâsilerin yardımı ile-* bu emrin geri alınması için çalıştım ve başarı elde ettim. Fakat bu başarımın neticesi olarak dosyama da *(yobaz, gerici, şeriatci gibi)* eşi görülmemiş kara lekeler işlendi.

Bu arada, bilgi, görgü ve Arapca'mı geliştirmek için muhtelif zamanlarda üç kere Bağdad, Şam, Mısır ve Medîne-i Münevvere'den birisine gitmek istediğimi ilgili idârî makamlara bildirdim. Fakat bir çok arkadaşım buralara gönderildiği halde benim bu isteklerim *-şeriatci ve yobaz ifâdeleri ile-* kabul edilmedi.

1970 yılının Ekim ayında, o zamanın senatosunda, Bahriye Üçok'un *“Devlet Bakanı Mehmed Özgüneş Diyaneti yobazlarla dolduruyor”* şeklindeki konuşmasına rağmen *Diyanet İşleri Başkanlığı Dîni Hizmetler ve Din Görevliledrini Olgunlaştırma Daire Başkanı* olunca, Müslüman düşmanı İngiliz **Edmond**'larının fikir ve tavsiyelerini **çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak için benimseyip uygun bulan;** İlim yatağı Afganistan'ın ve Mısır'ın bu günkü hâle gelmesine sebep olan Muhammed Abduh ve Cemâleddin Efkânî gibilerin fikirlerini benimseyerek ve Cenâb-ı Hakk'a **cehil** isnâd ettiğinin farkında olmayarak **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat yolundan** ayrılan meslektaşlarımızın yenilikçi, telifikçi ve reformcu bir çalışma içine girdiklerini görünce de, o zamanki

Diyaret İşleri Başkanı Lûtfi Doğan Bey’i uyarmak için, muhtelif zamanlarda, iki kere evine kadar giderek bu şekildeki davranışların hatalı olduğunu anlatmaya çalıştım.

“Hocam, sen gideceksin, arkandan da ben gideceğim. Fakat ne senin gitmen, ne de benim gitmem mühim bir şey’ değildir. Diyanet İşleri Başkanlığı, bu yenilikçi’ler ile yeni bir sisteme giriyor ki iki senede bozulur ama otuz senede düzeltilemez. İftira ettiğimi kabul et, fakat tedbirli hareket ederseniz iyi olur”

diyerek dikkatli ve tedbirli olmasını söyledim ise de bir netice alamadım. Kısa bir müddet sonra da netice dediğim gibi oldu ve o zamanki Diyanet İşleri Başkanı Lutfi Doğan Bey ile ben, görevlerimizden alındık.

Bu arada, o zamanın Din Eğitimi Genel Müdür Yardımcısı olan Yalçın Ünal, *“Kayseri Yüksek İslâm Enstitüsü’nde Fıkıh Dersi boş, oraya atamanı yapalım”* diye ısrar etti ise de hemşehrim, fakülte arkadaşım ve Din Eğitimi Genel Müdürü olan Mustafa Çinkılıç, *“Pariste okuyan adamımız var, onu oraya atayacağız”* diyerek yalan söyleyip karşı çıktı.

Görevden ayrıldıktan bir müddet sonra *D.İ.B.dan ayrılan Lûtfi Doğan’ın ve merhum Ali Himmî Berki’nin arkadaşı Danıştay Daire Başkanlarından emekli Avukat merhum Tefvik Şenocak’ın tavsiye ve yardımları ile- D.İ.Başkanı olmak için gerekli şartlar kendisinde bulunmayan Dr. Lûtfi Doğan aleyhine Danıştay’a açtığım davayı kazanmak üzere iken rü’yâmda Rasûlü’llâh aleyhi’s-selâm’ı, sağında ve solunda Hulefâ-i Râşidîn olduğu halde, çömelmiş bir vaziyette bana baktığını gördüm ve ayağa kalkarak **“Bırak onları bir müddet daha fesâdlıklarına devam etsinler”** buyurması*

üzerine uyandığım zaman, bu rü'yânın **-bu konudaki Hadîs-i Şerîf hukmünce-** sahih bir rü'yâ olduğuna hukm ederek Danıştay'daki davadan vaz geçip kendi hâline bıraktım. Bu suretle de dava düştü.

O zamandan bu zamana kadar Diyanet İşleri Başkanlığı teşkilâtında görev yapan bir çok meslektaşlarımız, bilerek veyâ bilmeyerek bu şekildeki çalışmaların gereğini yerine getirerek görevlerini yapmaya çalışıldılar ki akâid konularındaki Ehl-ü sünnet ve'l-cemâat esâslarını bırakarak “*Siz de hocasınız, onlar da hoca*” yanlış felsefesi ile yenilikçileri, telfikçileri, reformcuları, Fetö'yü ve mesuplarını destekliyerek bu günkü ortamın hazırlanmasına sebep oldular.

Fakat şunu önemle belirteyim ki ben, isminin başında (Prof.,Doç.Dr.) gibi akademik semboller bulunmayan sıradan bir öğretmenim. Güzel târihimizde büyük başarılar elde etmiş nice siyâsî ve dînî otorite sâhibi büyüklerimizin ekseriyetinin isminin başında da böyle semboller yoktur.. Bunun için toplumları kurtaranların veyâ batıranların öğretmenler, diğer bir deyimle hocalar olduğunu da hiçbir zaman unutmamamız lâzım gelen en mühim bir konudur. Yeter ki **öğretmenlik** (hocalık) **vasfımızı**, Cenâb-ı Hakk'ın **Rabb** ism-i şerifinin özelliklerinden ve Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın **teblîğ** metodundan öğrenip yaşamaya ve yaşatmaya çalışalım. Bunun aksi bir eğitim ve öğretim şekli ise, hüsrandan başka bir netice doğurmaz. Bunun için de “*Kıyâmet hacılarla hocalardan kopacak*” sözü şöhret bulmuştur.

Çünkü **bütün dinlerin aslını bozanlar**, kendisine ilim sâhibi unvânı verilen ve ilmi ile amel etmeyen, takvâdan ve teslimiyetden uzak bulunan yenilikçi, reformist, hakkı bâtla karıştırarak bâtılı ihyâ etmek gayretine düşen, ifrad veyâ tefrîd

yollarına saparak ictihâd yapmaya kalkışan kifâyetsiz ilim sâhibi kimseler olmuştur. Halbuki dînî hükümleri ta'yîn edip açıklamak yetkisi, ictihâd şartlarına sâhib olan ve bu melekeyi kendisinde bulunduran (*İmâm A'zam rahmetülâhi aleyh gibi*) ihlâs ve takvâ sâhibi fukahâ'ya âitdir. Kendi hevâ ve hevesine veyâ başkalarının hevâ ve hevesine uyarak ictihâd yapmaya kalkışan kimselere âit değildir. Çünkü böyle kimseler, birer (*مُفْتِي مَاجِنٍ* : **Müftî mâcin: Halka hile ta'lim eden, öğreten) bir kimse den başka bir şey' değildir.¹⁶**

Bunun için, Cenâb-ı Hakk'ın **Rabb** ism-i şerifinin ve Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın **tebliğ** metodunun özelliklerinden ilhâm alıp gereğini yapacak bir **kurtarıcıya** ihtiyacımız vardır. Öyle bir kurtarıcı ki **İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı** (*İslâm Dini'ni ve Tevhîd akîdesi'ni*) şânına lâyük bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına** bağlı **îman ve ihlâs sâhibi bir kurtarıcı**.

17-Mart-2017 Cum'a günü **Gana Merkez Câmii'**nde Şeyh Nâsiriddîn Abdullâh'ın Türkçe okuduğu hutbesindeki **“Ümmetin son halîfesi sizdiniz, o topraklarda halîfeliği kaybettik. Yiğit düştüğü yerden kalkacağına göre aynı topraklardan kalkmasını bekliyoruz”** sözleri de aynı şey'leri ifâde eder.

Bu esâslara binâen, eğer tek vatan, tek millet, tek devlet, tek bayrak sözlerinin ifâde ettiği **varlığımızı ve birliğimizi koruyup yaşamak istiyorsak, (kim ne derse desin)**, daha medenî olma hevâ ve hevesine kapılarak İlâhî bir dayanağı olmayan inkilapçı, lâik, demokratik, özgür bir anlayışla

¹⁶-Muhâdarâtü fî Usûli'l-Fikhi alâ Mezâhibi Ehli's-Sünneti ve'l-İmâmiyye, Cüz'.2.ss.190. Bedru'l-Mütevellî Abdü'l-Bâsit.

Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarîh Tercemesi, C.12.ss.374. Kâmil Miras.

meydana getirilen beşerî sistemlerden vaz geçip İlahî bir sistem olan **Din-i Tevhîd Seddi**'nin koruyucusu **Müslüman Türk kudretini** yeniden hayâta geçirerek **İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı** (*İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni*) şânına lâıyk bir şekilde yüceltip yaymaya ve gereklerini yerine getirmeye mecburuz.

Bunun için, Dünyâ hegemonyasını kurmaya çalışan İslâm ve Müslüman düşmanı siyonizm'in uşağı İngiliz **Edmond**'larının fikir ve tavsiyelerini **çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak için benimseyip uygun bulan**; yenilikçi, telifkçi, ihtihadçı, reformcu, fetöcü gibi bid'at olan fikirleri benimseyerek **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat yolundan ayrılan** meslektaşlarımız ile birlikte, bu şekildeki fikir ve inançları terk ederek,

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ
إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ.

“Ey îmân edenler, hep birlikde silme (İslâm'a, barışa, dünyâ ve âhîret selâmetine) **girin.** (Tevhîd esâslarına bağlı kâmil, olgun, iyi, takvâ ve ihlâs sâhibi birer müslümân olun. Ayıp ve kusurlardan uzak bulunun). **Şeytanın adımları ardına düşmeyin** (şeytânî yollara sapmayın, Deccâl'lerin, Tâğut'ların, Mücrim'lerin ve Bâtıl fikirlerinde isrâr edip büyüklük taslayanların peşinden gitmeyin). **Çünkü o** (onlar), **sizin için ap-açık bir düşmandır”**.¹⁷

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ.

“Size bunca açık deliller geldikten sonra yine kusur ederseniz (silm'e girmekten, birlik ve berâberliğinizi koruyup

¹⁷ -Bakara. 208.

olğun birer Müslüman olmaktan kaçarsanız), **iyi bilin ki muhakkak Allâh, Azîz'dir** (mutlak gâlibdir, hükmüne karşı gelinmez, dilediğini yapar ve emrini infâz eder) **ve Hakîm'dir** (her yaptığını bir hikmetle yapar)".¹⁸

Âyet-i kerîme'sine göre yeniden **silm'e** (yeniden İslâm'a) girerek **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat** eâslarına göre İslâm'ı anlayıp yaşamaya, yaşatmaya ve anlatmaya mecbûruz.

İşte bunun için dir ki **İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı** (*İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni*) şânına lâyük bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına** bağlı **îman ve ihlâs** sâhibi bir **kurtarıcıya** ihtiyacımız vardır.

Rasûlü'llâh *aleyhi's-slâm'ın*, şu hadîs-i şerîf'leri, bunun en açık bir delîlidir

سَتَفْتَرِقُ أُمَّتِي عَلَيَّ ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً قَالُوا مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الَّذِينَ هُمْ عَلَيَّ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَ أَصْحَابِي.

“Benim ümmetim yakında yetmişüç fırkaya ayrılacaktır. Bunların hepsi Cehennem'dedir. Ancak biri Cehennem'den müstesnâdır”.

“O bir fırka kimlerdir? Yâ Rasûle'llâh”. Sûâline karşı

“Onlar, benim ve ashâb'ımın bulunduğumuz i'tikâd üzere bulunanlar, benim ve ashâb'ımın gitdiği yoldan gidenlerdir”.

لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَيَّ الْحَقُّ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ.

*“Ümmetimden dâimâ hakk üzere gâlib ve zâhir, muhâliflerinden kendilerine zarar gelmez bir tâife, (Ehl-i sünnet ve'l-cemâat yolunda olan Müslümân'lar, kıyâmete kadar) hiç eksik olmayacaktır”.*¹⁹

¹⁸ -Bakara, 209.

¹⁹ -Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi, C.1.ss.78. Ahmed Naim.

Yine bunun içindir ki Birinci Büyük Millet Meclisinin merhum ve muhterem üyeleri, büyük bir ferâsetle, böyle bir devletin temelini teşkil eden 1921 Teşkilât-ı Esasîye Kanunu yaparken, **“Türkiye Devleti’nin dîni, Dîn-i İslâm’dır. Resmi dili Türkçe’dir, makarrı Ankara Şehri’dir”**.şeklinde yaparak yeni kurulan Türkiye Devleti’nin temelini, dînî esaslar üzerine oturtmak mecbûriyyetinde kalmışlardır.

Ne yazık ki dünyevî ve uhrevî mutluluğumuzun ve hayâtî varlığımızın **temelini teşkil eden bu esaslar**, Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin 10-Nisan-1928 târîhli toplantısında kaldırılmış; Müslüman Türk düşmanı batılların Lozan müzâkereleri esnâsında, İslâm Hukûku’nun kaldırılıp yerine Medenî Kânûnun konulmasını, Müslümanları sâhibsiz bırakıp tefrikaya düşmesi için Halîfeliğin kaldırılmasını, genç neslin dînî hakîatleri göremez, işitemez, anlayamaz bir hâle getirilmesi için yazının değiştirilip eskisinin yasak edilmesini ısrarla istedikleri inkılapların yapılması ile değerini kaybetmiş; 1937 lerden sonra lâiklik felsefesinin, 1946 lardan sonra tefrika, ihtilâf ve anarşik olayların ana kaynağı olan demokrasi felsefesinin, daha sonraları da özgürlük, bağımsızlık ve sınırsız hoşgörü felsefelerinin muhtelif şekillerde yaygınlaşması ile varlığımızın, birliğimizin ve devletimizin devâmı olan genç yavrularımız, dînî hakikatleri göremez, işitemez ve anlayamaz bir hâle getirilmiştir.

Bunun için yüce Rabb’imiz, bu şekildeki felâketlerden kurtuluşumuzun çâresini şu âyet-i kerîme’lerde ifâde buyurarak bizleri uyarmakta ve aklımızı başımıza alıp iş işden geçmeden, kuş kafesden uçmadan kurtuluş yollarına yönelmemizi istemektedir:

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ نِ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ
وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ نِ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ ۚ قَفْ حَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۚ ط ذَلِكَ
هُوَ الْحُسْرَانُ الْمُبِينُ.

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَالًا بِصُرَّةٍ وَمَالًا يَنْفَعُهُ ۚ ط ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ.
يَدْعُوا لَمَنْ ضُرُّهُ أَقْرَبُ مِنْ نَفْعِهِ ۚ ط لَيْئَسَ الْمَوْلَىٰ وَلَيْئَسَ الْعَشِيرُ.

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki (cân-ü gönülden değil de işine gelen tarafından, bir kenarından, bir ucundan tutarak veyâ dil ucu ile müslümân olarak) Allâh’a ibâdet eder. Eğer kendilerine bir hayır dokunursa ona yapışır, yatışır,(fit olur). Eğer bir fitne (bir şerr, bir zarar) isâbet ederse yüz üstü dönüverir (de irtidâd eder). (İşte bu şekilde Allâh’a kulluk eden bir kimse), dünyâ’da da, âhîret’de de hüsrâna uğramıştır. Bu ise, ap-açık bir ziyandır, (ap-açık bir hüsrândır)”.

“(Böyle kimseler) Allâh’ı bırakıp da kendisine ne zarar, ne de fâide vermeyecek şey’lerin ardına düşerek (onlara taparcasına onlara duâ eder ve onlardan menfaat beklerler). Böyle bir davranış ise, (Hakk’dan) en uzak bir sapıklığın ta kendisidir”.

“(Evet) o, zararı fâidesinden daha yakın olan şey’lere tapar, (onların izinden gider). (Taptığı o şey’ler veyâ peşinden gidip korumaya çalıştığı o kimseler), ne kötü yardımcı, ne fenâ’ bir yoldaşdır”.²⁰

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ
آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۚ ط

²⁰ - Hacc, 11-12-13.

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki Allâh’a karşı ortaklar, denk’ler, nazîr’ler ve emsâl’ler tutarlar da onları Allâh sever gibi severler. (Allâh’a olan sevgileri gibi muhabbet beslerler. Onların emirlerine, nehiyelerine, arzûlarına itâat ederler. Böyle yapmak sûretiyle de Allâh’a şirk, ortak koşarlar. Allâh’a karşı yapılacak şey’leri onlara yaparlar. Allâh’ın rızâsını düşünmeden onların rızâsını kazanmaya çalışırlar. Hattâ Allâh’a isyân olan şey’lerde bile onlara itâat ederler). Halbuki îmân edenlerin Allâh’a karşı olan sevgi (ve itâat) leri ise, her şey’den ziyâdedir”.²¹

إِنَّ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ط إِنَّمَا أَمْرُهُمْ
إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ.

“Dinlerini (bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr etmek sûretiyle) parça parça edenler, (dinde fırkalara ayrılıp gurup gurup olanlar, her biri ayrı bir reise, ayrı bir lidere, başka bir hiss-ü hevâ’ya taraftarlık ederek fırka fırka, parça parça, ekol ekol olup tefrîkaya düşenler, bu sûretle de dinlerini bir çok işlerinden ayıranlar), (yok mu?), (Habîbim), Sen hiç bir vechile onlardan değilsin. Onların işi (cezâ’sı), ancak Allâh’a âiddir. Sonra O, (zamanı gelince) ne yapıyorlardı, kendilerine haber verecektir”.²²

Bu âyet-i kerîmede geçen “şiyea” lâfzı, “şia” kelimesinin çoğuludur. Şia ise, bir reise, bir lidere tâbi’ ve ona yardımcı olan insanlardan meydana gelen bölük, cemâat, topluluk demektir. Bu duruma göre âyet-i kerîmenin meâli, *-büyük müfessir merhûm ve mağfûr Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır’a göre-* şöyle olmaktadır:

21 -Bakara, 165.

Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsir, C.1.ss.572. Elmalılı M. Hamdi Yazır. 1960.

22 - En’âm, 159.

“Muhakkak ki dinlerini tefrîk edenler, ya'nî dînin ba'zı hükümlerini kabûl edip ba'zı hükümlerini kabûl etmeyerek parça parça edenler,

veyâ dinlerini Tevhîd-i Hakk'da toplamayıp muhtelif emel'ler, ma'bûd'lar, metbû'lar ve türlü türlü yollar ile çatallandıranlar,

veyâ din, insanın bâtınına ve rûhuna âiddir. Zâhirine ve cismâniyyetine karışmaz. Din başka, millet başkadır. Din insanın filân işine hâkim ise de filân işine karışmaz gibi bir görüşe sâhib olarak dinlerini bir çok işlerinden ayıranlar,

veyâ çalışmalarını tevhîd için değil, Müslümân'ların birlik ve berâberliğini bozmak için yapanlar,

veyâ şîa şîa olanlar, ya'nî her biri ayrı bir reise, ayrı bir lidere, ayrı bir hiss-ü hevâ'ya taraftarlık ederek fırka fırka, parça parça olup tefrîka'ya düşenler, fitne fesâd peşinde koşanlar (yok mu?),

(Habîbim) **sen, hiç bir vechile onlardan değilsin, (ya'nî dinlerini parça parça edenlerin, şîa şîa olup tefrîkaya düşenlerin yaptıklarından, hallerinden, felâketlerinden mes'ul olmadığını gibi, haklarında Allâh'dan bir şey' sorup istemeye yetkin de yokdur. Ne onların sana tutunmağa ve gitdikleri yolu sana isnâd etmeye hakları vardır. Ne de senin onlara şefâat etmeye selâhiyyetin).**

Onlara yapılacak iş, tatbik olunacak emir, yalnız Allâh'a âiddir. Ne yapacağını O bilir. Sonra zamânı gelince O da onlara ne yaptıklarını, ne işlediklerini haber verecektir”.²³

²³ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsir, C.3.ss.2110.Elmalılı M. HamdiYazır.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ.

"Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine uyararsa) ondan (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhirette de en büyük zarara uğrayanlardandır".²⁴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ.
إِن يَتَّفِقُوا يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ. ط

Ey îmân edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız (olanlar) ı dostlar edinmeyin, (âdetlerini benimseyip tuzaklarına düşmeyin)...".

"Eğer onlar size bir tırnak tuttururlarsa, (sizi ele geçirir size istediklerini yaptırırlarsa, sahte dostlukları size bir fayda vermeyip) hepinizin düşmanları olacaklar ve ellerini, dillerini kötülükle size uzatacaklar (size söğüp sayacaklar, sizi perişan edip öldürmeye çalışacaklar) dır. (Zâten) onlar, (ah bir dîninizden dönüp) kâfir olsanız (diye), temenni edip durmaktadırlar".²⁵

"İslâm Dîni'ni yer yüzünden kaldıramayız ama onu bozup içinden çıkılmaz bir hâle getiririz. Mensuplarını da cemaat cemaat, gurup gurup, ekol ekol ayırıp neye ve kime inanıp onun peşinden gideceklerini şaşırırız" diyerek **İslâm Dîni'nin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esaslarını bozup dünyâ**

²⁴ -Âl-i İmrân, 85.

²⁵ -Mümtעהne, 1-2.

hegemonyasını kurmaya çalışan; bunun için de Ortadoğu projesini her türlü imkânlarını kullanarak gerçekleştirmeye gayret sarf eden uluslar arası **siyonizmin**, dünyanın her yerinde etkili olması için, Yahûdî olmayanları da mason yaparak siyonizme hizmet eder bir hâle getirmek amacı ile kurulmuş olan **Masonizm**'in uşaklığını yapan akıl ve düşünce fukarası hocamsı yenilikçilerin, telfikçilerin, paralelcilerin, reformcuların, fetöcülerin, benzerlerinin mel'un çalışmalarına fırsat verip meydanı onlara bırakmayalım ve Rabb'imizin şu âyet-i kerîme'lerde ifâde buyurduğu uyarılara kulak verelim:

لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ط إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُعَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ط وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ج وَمَا هُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَّالٍ .

"(Her insanın) önünde, arkasında kendisini Allâh'ın emriyle gözetleyecek ta'kîbci (melek) ler vardır.

Bir Toplum, özlerindeki (nefislerindeki güzel hal ve ahlâkı, Tevhîd Dîni'nin esâslarını) değiştirip bozuncaya kadar Allâh şübhesiz ki onun (hâlini) değiştirip bozamaz, (onları helâk etmez).

Allâh bir toplumun da fenâlığını (azâbını ve helâkini) diledi mi artık onun reddine hiç bir (çâre) yokdur.

Onlar için Allâh'dan başka bir velî (sâhib ve kurtarıcı) da yokdur".²⁶

وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا لَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا. وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ط

²⁶ -Ra'd, 11.

"Biz bir memleketi helâk etmek istediğimiz vakit onun ni'met ve refahdan şırmamış elebaşlarına (ileri gelenlerine, Allâh'a, peygambere ve Kur'ân'a itâati) emr ederiz de onlar orada (bu emrimize rağmen) itâatden çıkarlar. (Emirlerimizi dinlemiyerek isyanlarını, fisk-u fücûrlarını artırırılar da kendi hevâ ve heveslerine uyarlar). Artık o (memlekete) karşı azâb hakk olmuştur. İşte biz onu kökünden mahv-ü helâk etmişizdir" ..

"Nûh (devrin)den sonra nice asırlar (halkını) helâk etdik, (helâk ettiğimiz gibi)".²⁷

"Kim kendisine doğru yol besbelli olduktan sonra peygambere muhâlefet eder, mü'minlerin yolundan ayrılıp başkasına uyub giderse onu döndüğü o yolda bırakırız. (Âhirette de) cehenneme koyarız. O, ne kötü bir yoldur".²⁸

Evet, târih boyunca nice güçlü kuvvetli devletler, bu âyet-i kerîme ve benzerlerinde ifâde buyurulan **bozulmalar** yüzünden helâk olup gitmiştir. Temeli, İslâm Dîni'nin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâsları üzerine kurulmuş olan altıyüz senelik Osmanlı imparatorluğunun, gereksiz yere verilen dînî ta'vîzler; tefrika, ihtilâf, uydurma tarikat, cemâatleşmeler, iki yüzlü münâfiklar ve devlet başkanına itâatsizlikler gibi yanlış davranışlar yüzünden, on sene gibi kısa bir müddet içinde yıkılıp yerine otuz küsur devlet kurularak parçalanması da bu yüzden değil midir? ✱

Rabb'inin istediği hakk yolda yürüyerek **"Mütteki"** ler gurûbundan olmayı arzu eden müslümânları *-özellikle İslâm'a en çok hizmet eden Dîn-i Tevhîd Seddi'nin koruyucusu müslümân Türk'leri-*, hüsrân ve iflâsa sürüklemek sûretiyle yıkmak isteyen iç ve dış düşmanlar, muhtelif isim ve

²⁷ -İsrâ', 16-17.

²⁸ -Nisâ', 115.

sıfatlar altında, yıllarca hattâ asırlarca süren çalışmalarının mühim bir netice vermediğini görünce, son çâreyi,

-İslâm'ın içinde İslâm'ı yıkmakda-,

diğer bir deyimle İslâm'ın usûl (ve metot) larını kullanmak sûretiyle,

-İslâm'ı bozup mensublarını bid'at, fesât ve şirk yollarına saptırmakda, bulmuşlardır.

Bu menfûr emellerini gerçekleştirmek için de **“İslâm Hukûku Nazariyâtı”** diye isimlendirdikleri **“Fıkıh Usûlü ilmi”** ni ve **“Fıkıhî Esâs”** ları iyice öğrenip kavradıktan, usûl (ve metot) larını anladıktan sonra, İslâm'ı ve Müslümân'ları yıkmak yoluna gitmeyi, zarûrî bir yol olarak kabûl etmişler, hattâ işin böylece daha da kolaylaşacağını ehemmiyetle belirtmişlerdir.

Bu çalışmaların birer mahsûlü olan Rum asıllı Sava Paşa'ya âit şu bir kaç cümle, bu maksatlı kimselerin amaç ve metotlarını açıkca ortaya koyup izah etmektedir ki ibretle ve dikkâtle dinlenmesini tavsiye ederim.

“Gâyemiz, Türkiye’de yüksek tahsil işlerini idâre edenlere, İslâm Hukûku tadrîsâtının, yalnız kifâyetsiz bulunduğunu değil, aynı zamanda zararlı olduğunu da ihsas etmek (anlatmak) dır. İslâm Hukûku ma’bedinin kapısını açacak olan anahtar, Hukûk Nazariyâtı (Fıkıh n Usûlü) ’dür”.

“Bir Müslümân, ne kadar i’tikâd’ı zayıf olursa olsun, din değiştirmedigi takdirde, hiç bir hâdisenin sıhate mukârin olup olmamasına (doğru olup olmadığına) o hâdise, İslâmî’leştirilmedikden (İslâmî bir kulf giydirilmedikden) sonra inanmaz”.

*“Bütün hükümlerin ve istenilen şey’lerin, İslâmî’leştirilmek sûretiyle dîni temellere istinad etdirilmesi ve bunun neticesi olarak da bu hakikatlerin kabûlü değil aynı zamanda riâyet olunması mecbûriyeti altına sokulması da, Muhammedî Kânûn’daki menbaların (kaynakların) çokluğu dolayısıyla güç bir mes’ele değildir”.*²⁹

“Gerek İslâm kitlesindeki mukâvemeti kırmak, gerekse bu mukâvemetin vücûde gelmesini önlemek için, kabûlü tavsiye edilen husûsların, hiç bir

²⁹ -İslâm Hukûku Nazariyâtı Hakkında Bir Etüd, C.1.ss.13-15. Sava Paşa. (1892 târihli Fransızca aslından Türkçe’ye çeviren, Bahâ Arıkan). Diyanet İşleri Reisliği Yayınları. Sayı 43. Yeni Matbaa. Ankara. 1955.

vechile Muhammedî Hukûk'a muhâlefet arz etmediğini isbât etmek lâzımdır. Bu da İslâm Hukûku'nu bilenler için, kolay denilecek kadar imkân dâhilinde bulunan bir keşfiyettir”.

*“Böyle bir hâlin en amelî ve basit ilâcı, müslümânlara kabûl etdirilmek istenilen Avrupa kânunlarının İslâmî'leştirilmesinden ibâretdir”.*³⁰

Bu sözlerin sâhibi **Sava Paşa**, -*kendi ifâdesine göre*- Rum asıllı koyu bir Hıristiyandır. Küçük yaştan i'tibâren İslâm ilimleri'ni öğrenmeye başlamış, İstanbul'daki en büyük ilim adamlarından Hadîs, Tefsir, Fıkıh gibi İslâm ilimlerini ve bunların bütün özelliklerini öğrenmiş, buna rağmen kendisine hidâyet nasib olmadığından İslâm ve Müslüman düşmanlığına gizli gizli, sinsî sinsî devam etmiş; başarısızlığının neficesini araştırınca da Fıkıh Usûlü İlmi'ni okumadığını görmüş ve Kütahya'ya giderek oradaki bir âlimden de Fıkıh Usûlü İlmini okuyunca İslâm Dîni'ni bozup mensuplarını perişan bir hâle getirmenin çok kolay bir yol olduğunu söyleyerek yukarıdaki mel'un çalışmalarına devam etmiş ve

*“Biz bir Hıristyanız. Fakat öyle bir Hıristyan ki bütün insanları seven ve herkese karşı âdil olmak isteyen bir Hıristyan. İşte bu prensipledir ki bir Hıristyan olarak Hazreti Muhammed'in kânununu tetkik ediyoruz”*³¹.

*“Okuyucularımızın, Hazreti Peygamberin bânisi bulunduğu müesseseleri methetmek sûretiyle bir dinin diğer bir din üzerindeki üstünlüğünü izâha çalışacağımızı zannetmemelerini ricâ ederiz. Bizce, bütün dinler hürmete lâyıktır ve biz, hemcinslerimizi, itikad ve dinleri ne olursa olsun, aynı şekilde severiz”.*³²

gibi davranışları ile nüfûzunu artırmış, İkinci Abdü'l-Hamîd zamânında bir çok önemli görevlerde bulunmuş, Osmanlı umûmî vâlisi, Hâriciye ve Nâfia nâzırı (bakanı) olmuş, daha sonra da İstanbul'dan ayrılıp Paris'e giderek son yıllarını orada geçirmiş, “İslâm Hukûku Nazariyatı Hakkında Bir Etüd” adlı iktiklik eserini orada yazmış ve (1892) de Fransızca olarak neşretmiştir.

Eser, uzun yıllar sonra, Temyiz Mahkemesi reislerinden Bahâ Arıkan tarafından Türkçe'ye terceme edilerek (1955) yılında Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından bastırılmış ve ba'zı hatâlar, kitâbın sonundaki bir cetvelde gösterilmiştir.

³⁰ - Aynı eser, C.2.ss.6. Sava Paşa.

³¹ - Aynı eser, C.1.ss.13.

³². Aynı eser, C.1.ss.13.

Bu kitabda -Osmanlı Devlet başkanına, aile reisine, itâat esâsıdır- gibi birlik ve berâberliğin temeli olan mühim konuların dile getirilmesi ve Osmanlı düşmanlarının dikkâtine sunulması, kanaatimizce, Osmanlı devlet otoritesinin yıkılmasında büyük rol oynamıştır.

Ne hazindir ki zamânımızdaki ba'zı melekdaşlarımızın bilerek veya bilmeyerek bu tehlikeli vâdiye yönelik gayret ve gâfletlerini, esef ve üzüntü ile müşâhede etmekteyiz. Böyle tehlikeli bir konuyu hatırlatmak bizden, takdîr meslektaşlarımızdan, hüküm ise Allâhü Teâlâ'dandır.

“**Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Terceme ve Şerhi**” adlı oniki ciltlik hadis kitabı hakkında “**Kültüre dayalı yorumlar bulunması, özellikle kadınla ilgili konularda zayıf ve uydurma hadislerle dolu bir kitap olması!**...iftirasını yaparak böyle kıymetli bir kitaba ambargo koyup basımına son veren Diyanet İşleri Başkanlığı'nın, koyu Hristiyan Rum asıllı Osmanlı ve Müslüman düşmanı Sava Paşa'nın “**İslâm Hukûku Nazariyatı Hakkında bir Etûd**” isimli kitabını, son günlerde yeniden bastırıldığını öğrenince doğrusu büyük bir hayretle pes demekden başka bir ifade bulamıyorum. D.İ.B.nin bu yanlış tutumunu takdirlerinize arz ederim.

Bu şekildeki acı gerçekler ile karşılaşmamamız için **Müslüman'ları, -İlâhî bir sistem olan İslâm'ın şemsiyesi altında toplayıp- Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre anlatıp şuurlu bir îmân ve amel sâhibi yapmak yerine;** İslâm'ın işimize gelen taraflarını yapıp diğer taraflarını terk ederek ve beşerî bir sistem olan demokrasi ve lâiklik prensiplerini yükseltip İslâmı ve Müslümanları aşağılayarak, sonu dünyada ve âhirette hüsrân olan **demokrasi şemsiyesi** altında toplamaya çalışmaktan vaz geçmeliyiz. Çünkü bizim dünyevî ve uhrevî mutluluğumuzu isteyen Allâhü Teâlâ, Kur'ân-ı Kerîm'inde şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ ۖ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ ۖ نِ اطمأنَّ بِهِ ۚ
وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ ۖ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۗ ط ذَلِكَ
هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ.

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki (cân-ü gönülden değil de işine gelen tarafından, bir kenarından, bir ucundan tutarak veyâ dil ucu ile müslümân olarak) Allâh’a ibâdet eder. Eğer kendilerine bir hayır dokunursa ona yapışır, yatıştır, (fit olur). Eğer bir fitne (bir şerr, bir zarar) isâbet ederse yüz üstü dönüverir (de irtidâd bile eder). (İşte bu şekilde Allâh’a kulluk eden bir kimse), dünyâ’da da, âhîret’de de hüsrâna uğramıştır. Bu ise, ap-açık bir ziyandır, (ap-açık bir hüsrândır)”.³³

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

"Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine uyarsa) ondan (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhîretde de en büyük zarara uğrayanlardandır".³⁴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ.

“Ey îmân edenler, siz Allâh (ın dînine) yardım ederseniz, O da size (her zaman ve her yerde) yardım eder ve ayaklarınızı sâbit kılar (mücâdelenizde size sebât verir)”.³⁵

Bunun için Bedir Muhârebesi başta olmak üzere, **İ'lâ-i kelimetü'llâh** için yapılan tüm muhârebelerde, apaçık gerçekleştiği görülen **Böyle bir va'd-i ilâhi karşısında** hiçbir şey'den korkmadan, Yüce Rabb'imizin rızâsını kazanmış olarak huzûruna varmak istiyorsak, yeniden **silm'e** (İslâm'a) girip **Yüce İslâm Dîni'ni, Ehl-i sünnet ve'l-cemâat eâslarına göre** öğrenip yaşamaya ve yaşatmaya mecburuz.

³³ -Hacc, 11.

³⁴ -Âl-i İmrân, 85.

³⁵ -Muhammed, 7.

1975 yılında İmam-Hatip Okulunda ilk kadın Meslek Dersleri öğretmeni olan eşim Sabahat Karakılıç ile birlikte hacca gidip geldim. Hacca gidip geldikten sonra eşim başörtüsü ile derslere girmeye başlayınca bir takım soruşturmalar yapılmışsa da bu emr-i ilâhî'yi terk etmedi. Melîke Nûran ve Mehîbe Nur ismindeki iki kızını da, ilk defâ İmam-Hatip Okuluna verip kız öğrencilerin de İmam-Hatip Okulları'nda okuyabilme yolunu açtı.

Kayseri Hacıkılıç câmiinde verdiği va'z ve sohbetlerde de çok başarılı olmuş, bi'l-hâssa Kayseri hanımlarını, Hacıkılıç câmiinde eşi görülmemiş bir başarı ile tıklım tıklım toplamış, İslâm Dîni'nin akâid ile ilgili konularını ve hanımlar ile ilgili konuları en açık bir şekilde anlatıp hanımların ve birçok hoca efendilerin taktirlerini kazanmıştır. Böyle başarılı bir va'z-ü nasihat ise, *“Toplumun huzuruna zarar veriyor endişesi ile”* men edilmeye çalışılmış ve muhtelif yazışmalar sonunda mahkemelik olmuş, muhterem hâkimin *“Böyle bir va'z ve sohbet, bi'l-akıs toplumun birlik ve berâberliğine hizmettir. Berâatine karar veriyorum”* hükmü ile, bu gibi maksatlı kişilerin elleri boşa çıkarılmıştır. Ne hikmettir ki böyle bir hâle âlet olan üç kişi, altı ay gibi kısa bir zaman içerisinde görevlerinden ayrılmışlardır.

1979 yılının en karışık bir zamânında tarafsız bir çalışma ile, halkla ilişkileri geliştirmek maksadı ile, *emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker esâsına dayalı, **Hakka Hizmet Derneği***'ni kurarak dîni ve millî esâslar dâhilinde çalışmalar yapmaya başladım. Vatan ve milletimizin en sıkıntılı bir zamânında sekiz ay kadar devam eden bu çalışmalarım herkes tarafından tasvîb edilerek takdir edildi. Fakat bu çalışmalarım

da, o zamanın anarşik olaylarına âlet olmadığım için, dernek başkanlığından ayrılmam istemi ile, akâmete uğratıldı

1986 yılında da bir kısım üniversiteli arkadaşların ısrarı ile, Üniversite ile halk arasındaki ilişkileri geliştirmek maksadı ile, **Erciyes Eğitim ve Hizmet Vakfı**'nı kurdum. Fakat buradaki çalışmalarım da cemâat ve tarikat mensublarının prensiplerine uymadığım için yine dernek başkanlığından ayrılmam isteği ile akâmete uğratıldı.

İlerlemiş yaşıma rağmen *-neme lâzım diyemeyen bir din adamı olarak-* aynı yolda yürümüye devam ederek **Tevhîd**'e ve **İslâm Dîni** esâslarına uygun bir yaşam tarzını, *-Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm'ın ve Ashâb-ı Kirâm'ının tebliğ metodu doğrultusunda-* önce kendi nefsim, sonra da Müslümanım diyen insanlara telkin edip bu konulardaki uyarılarıma *-kısıtlı bir çerçeve dâhilinde de olsa-* devam etmeyi **dînî bir görev** bildim.

Bunun için de, gerek memûriyet hayatımda gerekse emekli olduktan sonra bir çok hayır işlerinde çalıştım. Gerekli gördüğüm konularda kitaplar yazarak Müslümân'ların ve akli başında olan insanların istifadesine sundum. Fahrî vâizlik yaptım. Hayatım boyunca İslâm'a, Müslüman'lara ve insanlığa hizmeti şîâr edindim.

2011 yılında, Dîn-i Tevhîd Seddi, **Müslüman Türk'lerin inkırâzı**, Dîn-i Tevhîd Seddi'nin yıkılmasını ve Ye'cûc ve Me'cûc denilen fitne ve fesad topluluğunun yer yüzünü isti'lâ' etmesini mi ifâde eder? kitapçığı;

2012 yılında da Fethullâh Gülen'in **dînî** yönden yanlış yolda olduğu hakkında. **“ÂLİMLER DE YANILIR MI ?”**

kitapçığımlı yazdım ve birkaç mektubum ile birlikde devlet yetkililerine verdim. Bunlar, internetdeki sitemde vardır.

Fethullâh Gülen'in **dînî** yönden yanlış yolda olduğu hakkındaki. “**ÂLİMLER DE YANILIR MI ?**” kitapçığımlı, yaptırmış olduğum Talas Kışıköy Mahallesi Altın-tepe Câmii altındaki **Eğitim Öğretim Bilgi Merkezi**'nde Projeksiyon ile cemâate anlattığıım zaman câmi imamı ile müezzininin bana karşı olan tavırlarının değiştğini gördümse de bir anlam veremedim. Ancak bazı sözlerimi bahane edip hiç de hakk etmediğim en ağır cezâları verdirmek ve benim çalışmalarımı engellemek için *-bir kumpas hâlinde-* savcılığa şikâyet etdiklerinden ve yaptırmış olduğu câmii kurtarılmış bölgeye çevirmeye çalıştıklarından sonra, Fetö yurtlarında kalarak yetişmiş olduklarını öğrendim. Ne hikmetdir ki bu gün bu kumpasa âlet olanların bir çoğu hapisde, esas işi körükleyüp organize edenler dışarıda.

İşin en acı tarafı ise, yıllarca hizmet ettiğim Talas ve Kayseri halkından tek bir kişinin “**Hocam üzöldük, geçmiş olsun**” gibi müsbet veyâ menfi bir ifâde de bulunmamalarıdır ki bu hal bana **Bangladeş**'li merhum ve mağfur **Cemaat-i İslami lideri Rahman Nizami'nin** idam sehpasına giderken söylediği “*BEN GİDİYORUM*” başlıklı veda mektubundaki “*Kırgınım, sözünü unutanlara, kardeşinin elini tutmayanlara, düşeni kaldırmayanlara, Allah için gözyaşlarını sakınanlara, zalimin yanında durup mazluma timsah gözyaşları dökenlere*” gibi acıklı ve ibretli sözlerini hatırlatdı.

Netice:

Ömrümüz boyunca karşılaştığımız bu **olumlu olumsuz hallerin hepsi**, kalbimizin **Haram-ı şerifine**, Kelime-i

tevhîd'in lâfzî ve ma'nevî bütün özelliklerini yerleştirip onu sevginin, korkunun ve tâatin tek merkezi hâline getirerek **özümüzdeki** güzel hal ve ahlâkı bozmamak için elimizden gelen her türlü gayreti gösterip **Tevhid Dîni İslâm**'ın gereği olan **Dîni kimliğimizi** kazanarak ihlâs ve takvâ sâhibi bir kul olmaya çalışmamızdan ileri gelmektedir ki şu ve benzeri âyet-i kerîme'ler, bunun en güzel bir delilidir:

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّىٰ نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۗ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَهُمْ.

"And olsun, sizi imtihan edeceğiz. Tâki içinizden **mücâhidleri ve sabr-u sebât edenleri** (halifeliğe lâyük olanlar ile olmayanları) **belirtelim. Haberlerinizi açıklayalım**".³⁶

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَأَنَّ عَرْشَهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ

“(Halîfelik vasfını kazanabilmeniz için) **hanginizin ameli daha güzel olduğu** (husûsunda) **sizi imtihana çekmek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur.** (Bundan evvel ise) **Arş'ı, su üstünde idi**”.³⁷

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَوَةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ ۗ

“**O,** (halîfelik vasfını kazanabilmeniz için) **hanginizin daha güzel amel (ve hareket) de bulunacağını imtihân etmek için ölümü de, dirimi de takdîr eden ve yaratandır. O, Azîz'dir,** (kendisine isyân edenlerden intikam almakda Gâlib-i mutlak'dır). **Ğafûr'dur,** (Kendisine tevbe ile yönelip emir ve nehiy'lerine teslim olanlar hakkında da bağışlayıcıdır)”.³⁸

³⁶ -Muhammed, 31.

³⁷ -Hüd, 7.

³⁸ -Mülk, 2.

Buraya kadar olan konuşmalarımızın özünü, “**İmân’ın aslı ve İmtihân-ı ilâhî**” konusu teşkil ettiğine göre konuşmamızı, Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ın hastalığı esnâsında en son okuduğu şu âyet-i kerîme ile bitirelim ki dünyevî ve uhrevî hayâtımızın medâr-ı iftihârı olsun:

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ.

“İşte âhîret yurdu. Biz onu yer yüzünde **büyüklenmeyen ve fesâd arzûsuna düşmeyecek kimselere verimiz.** (En güzel) **âkîbet,** (Allâh’a yönelip O’nun azâb’ından sakınan) **müttekî’lerindir**”.³⁹

TAVSiYELERİM

Yetmiş seneyi aşan meslekî hayâtımın acı tatlı olaylarından ba’zılarını bu şekilde dile getirdikten sonra şu konuların da dile getirilmesini faydalı buluyorum:

1- Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ın **ümmetinin âlimleri** olarak, Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ın bi’z-zât yaşayıp yaşatarak “*Benim ümmetim yakında yetmişüç fırkaya ayrılacaktır. Bunların hepsi Cehennem’dedir. Ancak biri müstesnadır ki o da benim ve ashâb’ımın bulunduğumuz i’tikâd üzere bulunanlar, benim ve ashâb’ımın gitdiği yoldan gidenlerdir*” diye tebliğ buyurduğu, **Ehl-i sünnet ve’l-cemâat**

³⁹ -Kasas, 83.

esâslarını, emrolduğumuz gibi aynen yaşamaya ve yaşatmaya çalışmak mecburiyetindeyiz.

Çünkü Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*, Hirâ' dağındaki ilk vahiyden üç sene kadar sonra yolda giderken yükseklerden bir ses işitir. Başını kaldırıp baktığı zaman, evvelce Hirâ' dağındaki mağarada gördüğü Meleği *-gök ile yer arasında bir kürsiye oturmuş bir hâlde-* görür. Yine korkup titreyerek hemen evine gelip yatar ve üstünü örtür. O, bu hâlde sâkinleşmeye çalışırken Cebrâil *aleyhi's-selâm* gelip O'na görünür ve ikinci vahyi getirerek şu âyet-i kerîme'leri okur:

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ. لَا قُمْ فَأَنْذِرْ. لَا وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ. لَا وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ. لَا وَالرُّجْزَ
فَاهْجُرْ. لَا

"Ey (örtüsüne) **bürünüp sarınarak** (kendi istirahatini düşünüp yatan Habîbim). **Kalk, artık** (kendi istirahatini düşünüp yatmanın zamânı değil; halifelik vasfına sâhip kullarım, gaflet ve dalâlet içerisinde ömür tüketip duruyor. Onlara benim azâbımı haber ver, inanan ve inanmayan kullarımı benim azâbım ile) **korkut, Rabb'ini büyük tanı. Ve elbîselerini temizle. Azâba sebep olacak günahlardan da artık uzak ol**".⁴⁰

Bu âyet-i kerîme'leri **vahy-i metluvv**⁴¹ ile alan Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*, artık **Rasûlü'llâh** olduğunu anlamış, büyük ve büyük olduğu kadar da çok zor ve eşsiz vazifesini yapması, Peygamberliğini ilân etmesi kendisine emr olunmuşdu. Bunda hiç bir şübhesi kalmamışdı.

⁴⁰ -Müddesir, 1-5.

⁴¹ -Kur'an-ı Kerîm, Cibrîl-i Emin vâsıtası ile Hazreti Mehammed aleyhi's-selâm'a -hem lâfzî, hem de ma'nâsî ile birlikte- tebliğ ve tilâvet edilmiş bir vahy-i ilâhî'dir ki buna "**Vahy-i Metluvv**";

Sünnet'ler (Hadîs'ler) ise, Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'ın kalbine Allâhü Teâlâ tarafından -yalnız ma'nâ olarak- ilham edilen şey'lerdir ki bunlara da "**Vahy-i Gayr-i Metluvv**", denir.

Bunun için Allâhü Teâlâ Hazretleri'nin bu ilâhî emrlerini yerine getirecek, bütün beşeriyet târihini başdan başa değiştirip insanlara yeni bir istikâmet gösterecekti. Çünkü,

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. ٤

“**Müşriklerin (ve münâfıkların) hoşuna gitmese de O (Allâh), (İslâm) dînini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için peygamberini hidâyetle (Tevhîd ve Kur'ân ile) ve hakk dîn (İslâm) ile gönderendir**”.⁴²

âyet-i kerimesine göre, âhir zaman peygamberinin, **İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı**, (*İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni*) şânına lâyık bir şekilde yüceltip yayma zamânı gelmişti.

2-Bu esâslara binâendir ki **bizler de**, Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın **ümmetinin âlimleri** olarak O'nun tebliğ buyurub hayata geçirdiği İslâm Dîni'nin îmân, ibâdet, ahlâk ve muâmelât esâslarını, diğer bir deyimle **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat** esâslarını, her türlü ifrad, tefrid, bid'at, nifak, şirk, küfür ve tefrîka yollarına sapmadan, *Benî İsrâil peygamberleri gibi*, yaşayıp yaşatmaya mecbûruz.

Çünkü, Hazreti Muhammed *sallâ'llâhü aleyhi ve sellem*'in şahsında, bu âyet-i kerîme'ler ile ifâde buyurulan **Emr-i ilâhî**'ler, aynı zamanda, “*Ben Yüce Rabb'im in var olduğuna, bir olduğuna, noksan sıfatlardan münezze olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğu inanan Müttekî bir Müslümanım*” diyebilen **her İslâm âlimine** de şâmindir.

⁴² -Saff, 9. Fetih, 28....Tevbe, 33.

Ümmetleri hakkında **Raûf ve Rahîm** sıfatlarının sâhibi olan Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*, son peygamber olmasına rağmen, tebliğ edib muvaffak olduğu yüce İslâm Dîni'nin, bozulmadan ve hiçbir kesintiye uğramadan kıyâmete kadar devam etmesi için **ümmetinin âlimlerini**,

عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

“Ümmetimin âlimleri Benî İsrâîl peygamberleri gibidir”.

Hadîs-i şerifi ile görevlendirmiştir ki bunun böyle olduğunda en ufak bir şübhe yoktur. Çünkü Cenâb-ı Hakk, Rasûlü'nün bu sözlerini te'yîd hakkında şöyle buyurmaktadır:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ. ۞ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ. ۞ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ. ۞

“**O, kendi (re'y-ü) hevâsından söylemez. O, kendisine (Allâh tarafından) ilkâ' edile gelen bir vahy'den başka (bir şey) değildir. O'nu, müthiş kuvvetle mâlik olan (Cebrâîl aleyhi's-selâm) öğretti**”.⁴³

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ. ۞ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ. ۞

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ. ۞ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ.

“Eğer (Peygamber, söylemediğimiz) ba'zı sözleri bize karşı kendiliğinden uydurmuş olsaydı, elbetde O'nun sağ elini (kuvvet ve kudretini) aliverirdik (boynunu vururduk). Sonra da hiç şübhesiz, O'nun kalb damarını koparır (yaşatmazdık). O vakit hiç biriniz buna mâni' de olamazdınız”.⁴⁴

وَمَا آتَيْكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ.

⁴³ -Necm Sûresi, âyet 3-4-5.

⁴⁴ -Hâkka Sûresi, âyet 44-45-46-47-

“Rasûl size ne verdi ise onu alın, size ne yasak etti ise ondan da sakının. Allâh’dan korkun. Çünkü, Allâh (ın) azâbı çetindir”. Haşr.7.

Bunun için zamânımızın **din âlimleri** olarak, üzerimize düşen bu şerefli görevi; diğer bir ifade ile

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

“Bizim üzerimize (düşen vazîfe) ap-açık bir tebliğ’den başka (bir şey) değildir”.⁴⁵

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ الْمُبِينُ.

“Eğer yüz çevirirlerse, artık senin üzerine düşen (vazîfe) ancak apaçık bir tebliğ’den ibâretidir”.⁴⁶

âyet-i kerîme’lerinde ifade buyurulan **tebliğ görevini**, bir nebecik de olsa, *-hem nefsimize, hem de hemcinslerimize karşı-* yerine getirmeye çalışarak **Ehl-i sünnet ve’l-cemâat esâslarına** bağlı **îman ve ihlâs** sâhibi bir **kurtarıcı** olarak **İ’lâ-i kelimetü’llâh’ı** (*İslâm Dini’ni ve Tevhîd akîdesi’ni*) şânına lâyık bir şekilde tebliğ edip yüceltmeye çalışmak mecburiyetindeyiz. Çünkü Cenâb-ı Hakk, âyet-i kerîme’sinde şöyle buyurmaktadır:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ. فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَاغْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ.

“Ey îmân edenler, hep birlikde silme (yeniden İslâm’a, barışa, kardeşliğe, dünyâ ve âhîret selâmetine) girin. (Tevhîd esâslarına bağlı kâmil, olgun, iyi, takvâ ve ihlâs sâhibi birer

⁴⁵ -Yâsîn, 17.

⁴⁶ -Nahl, 82.

müslümân olun. Gizli ve açık her türlü şirk, küfür, nifak ve bid'ad şekillerinden uzak Hanîf bir Müslüman olarak ayıp ve kusurlardan uzak bulunun). **Şeytanın adımları ardına düşmeyin** (şeytânî yollara sapmayın, Deccâl'lerin, Tâğut'ların, Mücrim'lerin ve Bâtıl fikirlerinde isrâr edip büyüklük taslayanların peşinden gitmeyin). **Çünkü o (nlar), sizin için ap-açık bir düşmandır”**.⁴⁷

“Size bunca açık deliller geldikten sonra yine kusur ederseniz (silm'e girmekten, birlik ve berâberliğinizi koruyup olgun birer Müslüman olmaktan kaçarsanız), **iyi bilin ki muhakkak Allâh, Azîz'dir** (mutlak gâlibdir, hükmüne karşı gelinmez, dilediğini yapar ve emrini infâz eder) **ve Hakîm'dir** (her yaptığını bir hikmetle yapar)”.⁴⁸

Şu halde, ***Ey yanlışı yollara giden, dalâlet yollarına sapan, Ben de Müslümân'ım dediği halde İslâm'a gönül vermeyen günahkâr kullarım, hatâlardan, kusurlardan, keyfî görüş ve fikirlerden uzak kalarak Rabb'inizin rahmetini, mağfiretini ve Cennet'ini kazanmak ümîdi ile silm'e girin. İslâm'a, sulh'a ve selâm'a girin. Emir ve yasaklara aynen uyun. Onları kendi hevâ ve hevesinize veyâ başkalarının hevâ ve hevesine göre eğip büğmeyin. Size nasıl tebliğ edilip gösterilmiş ise o şekilde amel edin. Dînî hükümleri, işinize geldiği şekilde birbirinden ayırd etmeyin. Onların hepsine birden topdan îmân edin. Şeytan'ın ifsâdı ile birbirinizden ayrılmayın. Bid'at, şirk ve küfür yollarına sapmayın. Birbiriniz ile cedelleşip sen-ben da'vâsı gütmeyin. Nifâk ve tefrîka yollarına sapmayın. Çünkü şeytan, sizin aranızda nifâk sokmak ister. Dînî hükümleri***

⁴⁷ -Bakara, 208.

⁴⁸ -Bakara, 209.

*birbirine karıştırarak bozmak ve içinden çıkılmaz bir hâle getirmek ister. Sizi, ifsâd, ifrâd ve tefrîd yollarına götürüp İslâm'dan uzaklaştırmaya çalışır. Çünkü şeytan, sizin ap-açık bir düşmanınızdır. Sakın ona uymayın. Üzerinizde hâkim bir saltanatı olmadığı halde, onun arzûlarını yerine getirmeyin. Hayır yollarına yönelin, şerr yollarından uzaklaşın. Bid'at yollarına sapmayın. Rabb'inizin size verdiği gibi siz de hakk sâhiblerine hakkını verin. Haksız yere birbirinizin kanını dökmeyin Her türlü şirk şekillerinden ve küfür yollarından uzaklaşarak tam bir teslîmiyyet ile **Tevhîd'e** yönelin. Birlik ve berâberliğinizi koruyarak **silm'e** (yeniden islâm'a) girin ve Rabb'inizin afvini, mağfiretini kazanarak sonsuz rahmetinden istifâde etmek yollarını arayın. **Emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-ani'l-münker: İyiliği emr etmek kötülükten vaz geçirmek** görevinizi gereği gibi yapın. Ekonomi ve teknik bakımından güçlü ve kuvvetli olmanız kifâyet etmez. Târih boyunca bu görevi hakkıyla yapmayan nice güçlü kuvvetli devletler, dînî ve ahlâkî yanlışlar ve çöküntüler yüzünden helâk olup gitmiştir.*

Bunun için her türlü bid'ad ve şirk şekillerini terk ederek şu âyeti kerîme'lerde belirtildiği gibi, yeniden İslâm'a girin.

وَأَتَّبِعُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ.

“Size azâb gelib çatmadan Rabb'inize dönün. O'na (kayıtsız şartsız) teslim olun, (emir ve nehiyelerini yerine getirin). Sonra size yardım edilmez”.⁴⁹

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
بِعْتَةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ.

⁴⁹ -Zümer, 54.

“Ansızın ve hiç farkına varmadığımız bir sırada, size azâb gelmezden önce Rabb’inizden size indirilen (ni’metler) in en güzeli (olan Kur’ân-ı Kerîm’e ve peygamberlerin en hayırlısı olan Hazreti Muhammed *aleyhi’s-selâm*) a uyun”.⁵⁰

3-Kelime-i Tevhîd’in hem lâfzını, hem de ihtivâ ettiği bütün özellikleri iyi anlamaya ve muhataplarımıza iyi anlatmaya mecbûruz. Çünkü **Cenâb-ı Hakk**,

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ ط
كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ ط وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ .

“Görmedin mi? Göklerdeki, yerdeki ve havada kanatlarını çarpa çarpa uçan kuşlar hep Allâh’ı tesbîh (ve tenzih) ediyor. Her biri duâsını da, tesbîhini de muhakkak bilmiştir. Allâh, ne yaparlarsa hakkıyla bilendir”.⁵¹

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ج وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

“Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nu tesbîh (ve tenzih) eder. O, azîz’dir, Hakîm’dir”.⁵²

âyet-i kerîme’lerinde ifâde buyurduğu gibi, **îmân**’ın ve **İslâm**’ın aslı, esâsı ve temeli olan ve ilk def’a **Levh-i mahfûz**’a,

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) : **Lâ ilâhe illâ’llâh,**

Muhammedü’r-Rasûlü’llâh : Allâh’dan başka hiç bir ilâh, - hiç bir tanrı, hiç bir ma’bûd- yokdur, ancak O vardır; Muhammed -*aleyhi’s-selâm*- Allâh’ın (kulu ve) Rasûlü’dür”

⁵⁰-Zümer, 55.

⁵¹-Nûr, 41.

⁵²-Haşr, 24.

şeklinde yazmış olduğu **Kelime-i tevhîd**'in bütün özelliklerini, yarattığı her mahlûku bu esâsa göre inanıp yaşamakla, (*kendisini tesbîh ve tenzih etmekle*) görevlendirmiş ve bu esâsın gereğini yerine getiririp kulluk yapmaları ile sorumlu tutmuş, iblis'den başka hepsini insan oğlunun emrine âmâde kılmış; **Bizleri de, halifelik vasfı ile yücelterek**

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“**Ben cinleri de, insanları da** (başka bir hikmetle değil) **ancak bana kulluk etsinler**, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezzehe kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), **diye yarattım**”.⁵³ buyurmuştur.

✱

4-Ma'nevî kalbimizin Haram-ı Şerîf ine, Allâh sevgisini, Allâh korkusunu ve Allâh'a itâat inancını iyice yerleştirip Batının beşerî sistemlerinden demokrasi, özgürlük, lâiklik, hoşgörü, ılımlı islâmiyet, radikal islâmiyet, demokratik islâmiyet, yenilikçilik, telifikçilik gibi **şirk, küfür, nifâk, fesâd ve bid'at** ifade eden **virüslerinin** girmesine hiçbir şekilde müsâade etmemeliyiz.

Çünkü, Kıyâmet koparken ilk def'a vukû' bulacak olan **“Nefha-i fezâ':Korku ve dehşet nefhası”**, **Kelime-i Tevhîd**'in hem lâfzını, hem de ihtivâ ettiği bütün özelliklerini, samîmî olarak kabul edip **“Lâ ilâhe illâ'llâh”** diyen tek bir kimse kalmayınca olacak; sözde Müslümanım diyen kimseler çok olacak fakat iman boğazlarından aşağı inmeyecek, bu suretle hakîkî îmân sâhibi sâlih bir kimse kalmayınca da kıyâmet, kâfirler, münâfiklar, müşrikler, şerîrler üzerine kopacak Bu

⁵³ -Zâriyât, 56.

bakımdan kıyâmet koparken insanların çoğu müşrik, münâfık, kâfir ve şerîr kimseler olacaktır. Çünkü Huzeyfe *radiye'llâhü anh* 'ın rivâyet ettiği bir hadîs-i şerîf'de ve benzerlerinde özet olarak şöyle buyurulmuştur.

*“(Kıyâmet yaklaşınca), Bir takım dâiler (çığırkanlar), hatibler türeyecek, onlar bizim dilimizle, bizim dîni kâdelerimizle bizim hislerimize hitâb ederek ümmeti Cehennem'e (dalâlet fırkalarına) da'vet edecekler”*⁵⁴

Abdu'llâh ibn-i Mes'ûd *radiye'llâhü anhümâ* da, aynı konuya işâretle, talebelerine yaptığı vasiyetnâmesinde şöyle demektedir:

*“Kardeşlerim, ilim ortadan kalkmadan ilim tahsiline ehemmiyet veriniz. İlim ortadan kalkması, tabiiki ehl-i ilm'in ölümü iledir. Sizden hiç biriniz, kendisine ne zaman mürâceat edileceğini ta'yîn edemez. Fakat yakında bir sınıf insanlar ile karşılaşacaksınız ki onlar, sizi, Kitâbü'llâh'a da'vet ettiklerini iddia ederler. Halbuki bu ehl-i bid'at, Kitâbü'llâh'ı arkalarına atdıklarını fark edemezler. Böyle dalâlet zamânında, ilmin sâye-i irşâdına sığınmanızı tavsiye ederim. **Bid'at iltizam etmek**'den (bid'at olan şey'leri lüzumlu görerek yapmaktan), **kelâmî tekellüf**'den (hakikatleri ikinci plâna atarak gösterişli konuşmalar yapmaktan), **felsefî teammuk**'dan (felsefî fikirler içerisine dalarak yeni yeni şey'ler ortaya koymaktan) sakınınız. Dînimizin safvet-i asliyyesini (saf ve temiz hâlini) muhâfaza etmeye çalışınız”*.⁵⁵

⁵⁴ - S.B.M.Tecrid-i Sarîh Tercemesi, (1471 nolu hadîs-i şerîf.

⁵⁵ - Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrid-i Sarîh Tercemesi, C.4.ss.63. Kâmil Miras. (Hammâd ibn-i Ebî Süleymân rivâyeti).

5-Kelime-i Tevhîd'in **ifâde ettiği** bu özellikleri, Rasûlü'llâh'llâh *aleyhi's-selâm*'ın **ümmetinin âlimleri** olarak, **doğru bir şekilde** ümmetlerine anlatmak vazifemiz olduğu gibi, devlet büyüklerine anlatmak da en başta gelen görevlerimizdendir.

Çünkü İslâm devletlerinin hepsinde dînî otorite ile siyâsî otorite, birbirinin âmiri ve tamalayıcısı olarak sürüp gelmiştir. Şerefli târihimizin altın sayfalarındaki **Alpaslan**'ın yanında bir **Nizâmü'l-mülk**; **Osman Gâzî**'nin yanında bir **Edebâlî, Fâtih**'in yanında *-Hocam, İstanbulu Sen fethettin; padişahlık senin hakkındır-* deyip mührünü vermeye kalkışan genç padişaha, *-Haddini bil, Sen padişahsın ben Şeyhü'l-İslâm'im-* diyebilen bir **Ak Şemseddin**; *-ulemâ'nın atının ayağından sıçrayan çamur bizim için bir şereftir-* diyen **Yavuz Sultan Selim**'in yanında bir **İbn-i kemâl**; İstanbul'a bol su getirmekle ve İslâm'a uymayan ba'zı Avrupaî tarzda yeni kânunlar koymakla iftihar eden genç **Kânûnî**'nin yanında *"Pâdişahım, Avrupaî kânunlar koymakla öyle bir halt ettin ki, getirdiğin sular, Kıyâmet'e kadar üzerine aksa temizleyemez"* diyebilen bir **Zembilli Ali Cemâlî Efendi** gibi hak ve hakikati gösteren ilim adamları olmasaydı, **tarihe altın sayfalar** ile yazılan dînî ve dünyevî başarıları elde edemezlerdi.

Dîn-i Tevhîd Seddi'nin son kalesi olan Osmanlı imparatorluğunun 1800 lerden sonraki yüz sene gibi bir zaman içinde, yıkılmasının en büyük sebeplerinin başında, dînî otoritenin vazifesini yapmamasından veya yaptırılmamasından ileri geldiğinde hiç şübhe yoktur. Bunun en acı misallerinden birisi, tüm i'tirazlara rağmen, bir İslâm ordusu olan Yıldırım Orduları'nın başına, **dînen câiz olmadığı halde**, gayri müslim

Alman genarilinin atanması, bunun neticesi olarak da tüm petrol kaynaklarının elimizden çıkmasıdır.

Osmanlı imparatorluğunun bir devâmı olan Türkiye Devleti'nin **1921 Teşkilât-ı Esasîye Kanunu'nun** İkinci maddesi, **“Türkiye Devleti'nin dîni, Dîn-i İslâm'dır. Resmi dili Türkçe'dir, makarrı Ankara Şehri'dir”** olduğu halde bu maddenin, Müslüman Türk düşmanı batılıların Lozan müzâkereleri esnâsındaki ısrarlı isteklerine uyularak 1928 de kaldırılıp dînî otoritenin işlemez hâle getirilmesi de, bu acı gerçeklerden birisidir.

Ben şahsen böyle bir görevi, Sayın Cumhurbaşkanımız Receb Tayyip Erdoğan'a yazdığım mektuplarda yerine getirmeye çalıştım ise de henüz müsbet veyâ menfi bir cevab alamadım, ama ümidimi de kaybetmiş değilim.

Çünkü, 24-Haziran-2018 seçimlerinden sonra, **İslâm Dîni'nin Ehl-i sünnet ve'l-cemâat** esâslarını bozup Müslümanları perişan bir hâle getirmek için *“İslâm Dîni'ni kaldıramayız ama onu bozup içinden çıkılmaz bir hâle getiririz. Mensuplarını da cemaat cemaat, gurup gurup, ekol ekol ayırıp neye ve kime inanıp onun peşinden gideceklerini şaşurtırız”* diyen Ortadoğu projesi'nin mel'un emekçilerinin ekmeğine yağ süren ve *“Diyanet İşleri Başkanlığı yeni bir sisteme giriyor, iki senede bozulur ama otuz senede düzeltilemez”* diye yıllarca mücâdele ettiğim yeminlilerin, yenilikçilerin, telifikçilerin, paralelcilerin ve fetocuların oyunlarını bozup onun yerine **İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı** (*İslâm Dîni'ni ve Tevhid akîdesi'ni*) şânına lâayık bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına** bağlı **îman ve ihlâs sâhibi güçlü bir kurtarıcıya** ihtiyacımız vardır. **Öyle bir kurtarıcı ki**

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ط

“Kendilerine Kitâb verdiklerimiz, O’nu (o son Peygamberi) öz oğulları gibi tanırır”.⁵⁶

Âyet-i kerîme’inde de işâret edildiği gibi, âhir zaman peygamberi hakkındaki İslâmî bilgi ve haberleri kendisine mâl ederek sosyalizm’in ve komonizm’in temelini atan sahtekar, hîlebaz ve yalancı peygamber ateşperest **Mazdek**’in tüm oyunlarını ibtal edip âhir zaman peygamberi hakkındaki İslâmî doğruları hâkim kılmak için İran’ın Fars şehrinde çağırıldığı ilim adamı **Mâbed** ile el birliği ederek Mazdeki ve adamlarını tepesi üstü toprağa gömüp doğruyu hâkim kılan Sâsânî hükümdârı **Kubad**’ın oğlu **Nûşirevân-ı Âdil** gibi.⁵⁷

Ama şunu da hiçbir zaman unutmayalım ki Zü’l-karneyn zamanından zamanımıza kadar dünyanın huzur, sükûn ve denge unsuru olan ve **Dîn-i Tevhîd Seddi**’nin koruyucusu **Dînî kimlik** sâhibi kahraman ecdadımız **Müslüman Türk Kudreti**’nin temsilcileri, Nûşirevân-ı Âdil’den de daha kuvvetli ve daha kudretlidirler. Onun için ümitliyiz.

Kim ne derse desin övgülerle bitiremeyeceğimiz başarı ve hizmetlerini büyük bir takdirle karşıladığımız **Dîn-i Tevhîd Seddi Müslüman Türk Kudreti**’nin son kalesi **Türkiye Cumhuriyeti Devleti**’nin **Cumhurbaşkanlığı makâmında oturan;**

“Ümmetin son halifesi sizdiniz, o topraklarda halifeliği kaybettik. Yiğit düştüğü yerden kalkacağına göre aynı topraklardan kalkmasını bekliyoruz” diyerek

⁵⁶ -Bakara, 146. En’âm, 20. Şuarâ’, 196.

⁵⁷ -Nizâmü’l-mülk. Hasan Âli Yücel KLASİKLERİ.

Dîn-i Tevhîd Seddi'nin koruyucusu Müslüman Türk Kudreti'nden İslâmî hizmetler bekleyen Dünyâ İslâm İşbirliği Teşkilâtı'nın Dönem Başkanı olan;

Sayın Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hulusi Akar gibi, tek vatan, tek millet, tek devlet, tek bayrak uğrunda kudretli bir komutanı olan;

MHP ile ittifak yapıp **daha güçlü bir devlet başkanı** hâline gelen;

Sayın Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip Erdoğan'dan böyle bir hizmeti beklememizin ne mahsuru var:

Yeter ki, Müslüman'lar olarak, *İslâm Dîni'ni hâkim kılıp yüceltmek için*, İslâm Dîni'nde **farz** ma'nâsında **vâcib** olan **istişâreyi**, nazargâh-ı ilâhî olan kalbimizin Haram-i şerifindeki îmân esâslarına gölge düşürüp virüs görevi yapan **demokrasi**, **lâiklik**, **özgürlük**, **hoşgörü gibi** fitne ve fesâd kaynaklarını ve (*İslâma ve Müslüman'lara hizmet amacı ile de olsa*) her türlü bid'at ve şirk şekillerini terk edip tevbe ve istiğfâr ederek **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına göre**, şu âyet-i kerîme'lerin ışığında yapalım ve

وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَوَكِّلِينَ.

"İş husûsunda onlarla müşâvere et; (vahy vârid olmayan umûmî işlerde re'y ve ictihâd câiz olduğundan, onların re'yini alarak kendisi ile amel edilmesi lâzım gelen Allâh'ın hükmünü, *-diğer bir deyimle kendisi ile amel edilmesi lâzım gelen Me'mûrun bih'i-* ta'yîn ederek Cenâb-ı Hakk'ın murâdına en yakın bir neticenin alınmasına çalış ki **emir**, emr-i bi'l-ma'rûf olsun)".

“Karar verip azm ettiğin zaman da, Allâhü Teâlâ'ya tevekkül et, (O'na güvenip dayan, icrâda tereddüd etme, gevşek davranma). Çünkü Allâhü Teâlâ, kendisine güvenip dayananları sever (ve onlara yardım eder)”.⁵⁸

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ. ٤

“Müşriklerin hoşuna gitmese de O (Allâh), (İslâm) dînini diğer bütün dinlerden üstün kılmak için peygamberini hidâyetle (Tevhîd ve Kur'ân ile) ve hakk dîn (İslâm) ile gönderendir”.⁵⁹

âyet-i kerîme'sinin ifâde buyurduğu İslâmî gerçekleri hayâta geçirmeye çalışalım ve

“Tasalanma, hiç şübhe yok, Allâh bizimle berâberdir”.⁶⁰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنصُرُوا اللَّهَ يَنصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ.

“Ey îmân edenler, siz Allâh (ın dînine) yardım ederseniz, O da size (her zaman ve her yerde) yardım eder ve ayaklarınızı sâbit kılar (mücâdelenizde size sebât verir)”.⁶¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ٥

“Ey îmân edenler, eğer Allâh'dan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü (hakk ile bâtılı, güzel ile çirkin) ayırd edecek bir anlayış (bir ma'rifet ve bir nûr) verir, suçlarınızı örter ve sizi mağfiret eder. Allâh, büyük lûtuf ve ihsân sâhibidir”.⁶²

⁵⁸ -Âl-i İmrân, 159.

⁵⁹ -Saff, 9. Fetih, 28....Tevbe, 33.

⁶⁰ -Tevbe, 40.

⁶¹ -Muhammed, 7.

⁶² -Enfâl, 29

Âyet-i kerîme'lerinde ifâde buyurulan va'd-i ilâhî'lere güvenib dayanarak gerekli tedbirleri alalım ki şu âyet-i kerîme'de ifâde buyurulan pişmanlıklar ile karşı karşıya kalmayalım.

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ. وَافْتَرَبَ
الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ط يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي
عَمَلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ.

"Nihâyet Ye'cûc ve Me'cûc (un seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyâmet) yaklaştığı vakit, işte o zaman o küfr (ve inkâr) edenlerin gözleri hemen belirip kalacak, -Eyvâh bizlere, Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik. Hayır, biz (kendimize zulm eden) zâlim kimselerdik- (diyecekler)"⁶³

Yüce Rabb'imizin bu uyarılarına ve va'd-i ilâhî'lerine rağmen, kafalarımızın içinde putlaştırıp bir türlü vaz geçemediğimiz demokrasi, lâiklik, özgürlük, sınırsız hoşgörü, ılımlı islâmiyet, radikal islâmiyet, demokratik islâmiyet gibi batının kokuşmuş felsefî sistemlerini terk ederek Tevhîd dîni İslâm'ın esâslarına gönül verip Ortadoğu Projesinin mel'un emellerini boşa çıkarmaya çalışacağımız yerde; sanki Cenâb-ı Hakk, ondört asır sonraki halleri bilmiyormuş gibi yanlış düşüncelerle Cenâb-ı Hakk'a cehil isnâd ederek "Bu zamanda şeriat esâslarına göre amel etmek mümkün değildir. Çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak için demokrasiden, lâiklikten, özgürlükten, ılımlı islâmiyetten, demokratik islâmiyetten aslâ vaz geçemeyiz. Ondört asır önceki katı hükümler ile amel edemeyiz" dersek, o zaman da hâlimiz, Musâ aleyhi's-selâm ile İblîs'in, Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm ile

⁶³ -Enbiyâ', 96-97.

Ebû Tâlib'in şu kıssasına benzer ki böyle bir hâlin sonu, Sûriye'de, Irak'da, Afkanistan'da ve diğer İslâm memleketlerinde olduğu gibi, **dünyevî ve uhrevî hüsrandan, dalâletden ve azâb-ı ilâhî'den** başka bir şey' değildir

“Bir gün, Mûsa *aleyhi's-selâm* ile buluşan İblîs, konuşma esnâsında “*Yâ Mûsâ, sen büyük bir peygambersin, Rabb'ine duâ etsen de beni de afv ve mağfîret etse*” demiş, O da böyle bir isteğin kabulü için Allâhü Teâlâ'ya duâ edince, Allâhü Teâlâ da, “*Âdeme secde etsin de afv ve mağfîret edeyim*” deyince, “*Yooo. Ben O'na secde etmem, Çünkü beni ateşden halk etdi, O'nu topraktan. Onun için ben ondan hayırlıyım, bunun için de Rabb'im'in bu emrini yerine getirmem mümkün değildir*” diyerek şirkenden ve küfüründen bir an dahî vaz geçmiyeceğini bir kere daha ifâde edip ortaya koymuşdur.

Kurayş kavminin reisi ve Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın amcası **Ebû Tâlib** de, ölüm döşeğinde, Kurayş ileri gelenlerine bir takım vasiyetlerde bulunurken, bir taraftan “**Ben bilirim ki Muhammed *aleyhi's-selâm*, yalan söylemez. Bâtıl söz O'ndan sâdır olmaz. Eğer Kurayş kadınları beni ayıplamasalar O'na tâbi' olurum**” diyor, diğer taraftan da Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın “*Ey babam yerinde olan amcam. Bir kerre lisânın ile şehâdet getir de âhiretde sana şefâat edebileyim*” teklîfine karşı, “**Ebû Tâlib ölüm korkusundan Müslümân oldu, demeyeceklerini bilmiş olsa idim arzû ve isteğini yerine getirirdim**” diyerek Allâhü Teâlâ'ya ve Rasûlüne karşı teslîmiyyetini ifâde edememiştir.

6-Dünyâda ve âhiretde, Allâh'ın, meleklerin ve insanların la'netine uğramamamız için, İslâm Dîni'nin i'tikâd, ibâdet,

ahlâk ve muâmelât ile ilgili her hükmünü, her konusunu hiçbir şey'den çekinmeden, hiçbir kimseden korkmadan, hiç bir endişe duymadan açık açık söyleyip **ketm** etmemeliyiz.

1971 yıllarında bir takım şeytânî gerekçelerle Din İşleri Yüksek Kurulu toplantılarına teklif olarak getirilen ve “*Bir kısım arkadaşlarımızın ilmi var ama samîmî değil, bir kısım arkadaşlarımız da samîmî ama ilmi yok*” felsefesi ile “**Rejime ters düşecek, kulağa hoş gelmeyecek, göze batacak konular konuşulmasın gibi**” la’net ifâde eden, İslâm ve Müslüman düşmanlarının ekmeğine yağ süren, merkezî hutbe, merkezî va’z, merkezî ezan sistemleri gibi islâm Dîni’ni kısıtlayıcı ve inhisar altına alıcı tatbikatlardan da vaz geçip her şey’i açık açık anlatarak İslâmî hakikatleri **ketm** etmemeliyiz.

Yıllardır yaptığımız bu hatâlardan vaz geçerek tevbe istiğfar edip ketm etmeye çalıştığımız **İ'lâ-i kelimetü'lîlâh'** (İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni) şânına lâayk bir şekilde yüceltip yaymaya çalışarak ve yeniden **silm'e** (İslâm'a) girerek **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına** bağlı **îman ve ihlâs** sâhibi bir **kurtarıcı olmaya** gayret sarf etmeliyiz.

Çünkü Allâhü Teâlâ, **İslâmî gerçekleri ketm edenler** hakkındaki âyet-i kerîme'sinde şöyle buyurmaktadır:

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ لَا أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ.
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ. وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ.

"O kimseler ki bizim inzâl ettiğimiz beyyineleri (Allâh'ın emrine, hükümlerine, irşâdına ve bunlara îmân etmenin, ittibâ' etmenin vücûbuna delâlet eden ve ayn-i hidâyet, mahz-ı hidâyet olan âyet ve delilleri), **biz bunu insanlar için Kitâb'da** (Tevrât, İncıl ve Kur'ân cinsi Kitâb'da) **beyân etdikden sonra ketm ederler** (gizlerler). **İşte bunlar** (öyle kimselerdir ki) **Allâh bunlara lâ'net eder ve bütün lâ'net edebilecek kimseler de lâ'net eder"**.

"Ancak tevbe edenler, tevbe edib de islâh-ı hâll edenler, islâh-ı hâll edib de ketm ettiği hakîkati beyân edip (yeniden) **neşr edenler** (yok mu?), **ben de onların tevbelerini kabûl ederim.** (Çünkü) **Tevvâb olan, Rahîm olan da ancak benim)"**.

"Tevbe etmeyib de küfürlerinde sâbit olanlar ve bu hâl üzere ölenler (yok mu?), **onlar kâfirlerdir ki işte bunlar da böyle mel'unlardır.** **Allâh'ın, meleklerin ve insanların lâ'neti onların üstünedir"**.

"Onlar (o lâ'netin veyâ cehennem) **içinde ebedî olarak kalırlar.** **Onlardan ile'l-ebed azâb hafifletilmez ve onlara hiçbir mühlet ve müsâade de verilmez"**.⁶⁴

Bu hususlara işâret eden Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm* da, Hadîs-i şerîf⁶⁵lerinde şöyle buyurmaktadır:

"İslâm'ın yapışacak kulpları elbette birer birer kopacaktır. **Her biri çözüldükçe halk, geriye kalanlara yapışıp tutunacaklardır.** **Bunların en evvel kopanı hukûmde adâlet, en sonu da namaz olacaktır"**.⁶⁵

⁶⁴ -Bakara, 159-162.

⁶⁵ -S.B.M. Tecrid-i Sarîh Tecemesi,C. 3.ss.121. Ahmed Naim.

"Zamanla **İslâm'ın esâsları** marangozun ağaç yonttuğu gibi yontula yontula geriye namazla oruç kalacaktır. Bir müddet sonra o da terk edilip İslâm'a âit bir şey kalmayacaktır".⁶⁶

Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın bu Hadîs-i şerîf'lerinde ifâde buyurulduğu gibi İslâm'ın esâsları'ndan namaz, oruç, hacc gibi birkaç ibâdet şekillerinden başka elimizde ne kalmıştır? İslâm'ın beş ana şartının birincisi olan **şehâdeteyni** dahî, şirk ve nifâk şâibesi olmadan doğru dürüst kabullenip ifâde edemiyoruz. Ondan sonra da "*Biz de Ehl-i sünnet yolundayız*" gibi dalâlet ifâde eden şeytânî sözlerle hem kendimizi hem de karşımızdakileri doğru yola götürüyoruz zannı ile avunup duruyoruz. Halbuki insanın en büyük **düşmanı** olan İblîs, bu şekilde şaşırttığı insanlara, "*Sen beni fersah fersah geçtin, ben Rabb'ime bir kere isyan etdim, ebedî olarak O'nun lânetine uğradım. Ben Rabb'imden korkarım. Allâh'ın azâbı şiddetlidir. Senin şerrinden Allâh'a sığınırım*" diyerek ondan ayrılıp iki topuğu üstüne (*tabana kuvvet*) kaçar".⁶⁷

7-Zamânın teğayyürü : لا يُنكِرُ تَعْيِيرُ الْأَحْكَامِ بِتَعْيِيرِ الْأَزْمَانِ-
ile ahkâm'ın teğayyürü inkâr olunamaz",

Mecelle kuralına göre zamanın değişmesiyle ictihadi hükümler ve yorumlar değişir ve yenilenmeye ihtiyaç duyar. Her şey' değişiyor, ondört asır önceki katı hükümlerle amel edemeyiz gibi câhilce davranışlarımızla, noksan bilgilerimizle,

⁶⁶ -Namaz, şehâdeteyn'den sonra en mühim dinî bir rukündür. Bunun için nasıl imkân bulunursa o şekilde kılınması lâzım gelir. Hiç bir halde sâkit olmaz. Hattâ namaz kılmaya kudret bulunmadığı zamanlarda bile baş ile, o da olmazsa göz işâreti ile kılmak lâzım gelir. Bu bakımdan meşrû' bir sebep olmadan namaz kılmamaya -Bi-namaz özü- denilmesinin sebebi budur.

S.B.M. Tecrîd-i Sarîh Tercemesi,C.3.ss.121. Ahmed Naim.

⁶⁷ -Enfâl, 48. Haşr, 16-17.

hattâ Cenâb-ı Hakk'a **cehil** isnad edip küfre vardığımızın farkında bile olmayarak kandimizi **müctehid** zannedip yanlış fetvâlar vermekten de şiddetle kaçınmalıyız.

Çünkü, İslâm Dîni'nde Kitâb, Sünnet, İcmâu'l-ümmet ve Kıyâsü'l-fukâhâ'ya dayanmayan hiçbir fetvâ, hiçbir karar geçerli değildir. Bunun için,

لَا يُنَكَّرُ تَعْيِيرُ الْأَحْكَامِ بِتَعْيِيرِ الْأَزْمَانِ.

“Zamânın teğayyürü ile ahkâm'ın teğayyürü inkâr olunamaz”⁶⁸.

Küllî kâidesinin aslı,“Eşbah” da,

لَا يُنَكَّرُ تَعْيِيرُ الْأَحْكَامِ بِتَعْيِيرِ الْأَزْمَانِ بِشَرْطِ أَنْ لَا يُخَالِفَ النَّصَّ وَالْقَوَاعِدَ الْكُلِّيَّةَ.

“Nass'a ve kavâid-i külliyye'ye muhâlif olmamak şartı ile, zamânın teğayyürü ile ahkâm'ın teğayyürü inkâr olunamaz”.

şeklinde ki işin doğrusu da bu esâsa uyararak amel etmektir.

Ayrıca, herne kadar Mecelle'nin doksandokuz maddesi ve benzerleri, âyet-i kerîme ve Hadîs-i şerîf'ler ışığında Küllî Kâide'ler olarak tesbit edilmişlerse de bu Küllî kâideler, tek başına kullanılmazlar; bunun için diğer Küllî bir kâidenin tamamlaması ile verilecek hüküm câiz olur. Çünkü bu Küllî Kâideler, yukarıda anlatılan dört delîlden birisine müncer olması (*dayanması*) ve onları te'yîd etmesi bakımından müstakil bir delîl sayılmazlar. Meselâ,

الضَّرُورَاتُ تُبِيحُ الْمَحْظُورَاتِ.

“Zarûretler, memnû' olan şey'leri mübah kılar”.⁶⁹

⁶⁸ -Mecelle, madde 39. "Mecâmi" den.

⁶⁹ -Mecelle, madde 21. "Eşbah" dan.

Külli kâdesini,

مَا أُبِيحَ لِلضَّرُورَةِ يُتَقَدَّرُ بِقَدْرِهَا. (ما أُبِيحَ لِلضَّرُورَةِ يَقْدَرُ بِقَدْرِهَا)

“Zarûretler, kendi miktarlarında takdir olunur”.⁷⁰

Külli kâdesi ile tamamlamak sûretiyle hüküm câiz olur. Aksi takdirde telâfisi mümkün olmayan pişmanlıklar ile karşı karşıya kalmamız kaçınılmaz olur.

Bunun için her hangi bir zarûret hâli için mübah kılınan (câiz görülen) bir şey', o zarûretin gerektirdiği miktar ile takdir olunur. Onun ötesine geçilmez. Bir hastaya verilen her hangi bir ilaç gibi. O zarûret hâli ortadan kalkınca, hüküm, yine aslı üzere kalır (aslına avded eder).

Bu esâslara binâen İslâm Dîni'nde **Fıkhî ilimleri** doğru bir şekilde öğrenip öğretmek, erkek ve kadın herkese **farz-ı ayın** olduğundan, âyet-i kerîme'de şöyle buyurulmuştur:

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَآفَّةً ۗ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ.

“Mü'minlerin hepsinin (topyekûn) savaşa çıkmaları doğru değildir; (onların her kesiminden yalnız birer zümre savaşa gitmeli); bir kısmı da *-din ve şariat ilimlerini iyice öğrenmeleri ve kavimleri (savaştan) dönüp kendilerine geldikleri zaman onları Allâh azâbıyla korkutmaları için-* (gitmeyip geride kalmalıdır). **Olur ki** (bu suretle mü'minler aykırı hareketlerden) **kaçınırlar**”.⁷¹

8-Yıllardan beri, **demokrasi ve özgürlük terâneleri** ile terk ettiğimiz “**Emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker: İyiliği**

⁷⁰ -Mecelle, madde 22. "Eşbah" dan . Hukuk-i İslâmiye ve İstılahât-i Fıkhiyye Kâmusu, C.1. ss.262. Ömer N Bilmen.

⁷¹ -Tevbe, 122.

emr etmek, kötülükten vaz geçirmek" konusunu, her türlü fitne ve fesâdın kaynağı olan demokrasi, lâiklik, özgürlük gibi insanları felâkete götüren Batının felsefî ölçülerine göre değil, Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehiyelerine göre, diğer bir deyimle **İslâmî ölçülere göre** yeniden hayâta geçirmek mecburiyetindeyiz. Çünkü Allâhü Teâlâ, âyet-i kerîme'sinde şöyle buyurmaktadır:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

“İçinizden öyle bir topluluk (öyle bir teşekkül) olsun ki (onlar herkesi) hayra çağırınsınlar. (Tevhîd’e, İslâm’a, birlik ve berâberliğe da’vet ederek) iyiliği emr etsinler, kötülükten vaz geçirmeye çalışsınlar. İşte (bu vazîfeleri hakkıyla yapanlar) felâha, murâda erenlerin ta kendileridir”.⁷²

Böyle bir görev, **ya'nî Emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker: İyiliği emr etmek kötülükten vaz geçirmek görevi**", yıllarca, şanlı târimizde yetkililer tarafından Farz-ı kifâye olarak yerine getirilmişse de zâmanımızda Farz-ı ayın olmuşdur ki âyet-i kerîmenin hükmü de budur.

Bu görevin en başında **“T e v h î d ”** inancının ve **“Ş i r k”** şekillerinin ve **fiqhî konuların** doğru bir şekilde öğrenilmesi, öğretilmesi ve gönüllerde yer etmesi gelmektedir.

Fertlerin ve toplumların dünyevî ve uhrevî mutluluk ve saâdetinin temelini teşkil eden bu **"Emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker: İyiliği emr etmek, kötülükten vaz geçirmek"** görevi, diğer bir deyimle **İslâmî esâsları tebliğ görevi**, gereği gibi yapılmayınca, toplumları temelinden sarsan

⁷² -Âl-i İmrân, 104.

tefrîka, ihtilâf, küfür, şirk, fitne, fesad, fisk, fücûr ve zulüm gibi şey'ler, fertlerin ve toplumların maddî ve ma'nevî hayâtını felç eder. Böyle toplumlar ise kendilerine gelip tevbe ve istiğfâr ederek bu kötü yoldan vaz geçmezlerse, onlar için dünyâda ve âhiretde helâk olup gitmek, mukadder bir netîce olur.⁷³ Çünkü bütün peygamberler, yanlış yolda olan ümmetlerine, şöyle tebliğde bulunmuşlardır:

فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ ط إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ.

“O’ndan (Allâh’dan) mağfîret dileyin, sonra O’na tevbe edin! Şübhesiz ki Rabb’im (in rahmeti) çok yakındır; O, (duaları) kabul edendir”.⁷⁴

وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا يُنصَرُونَ.

“Size azâb gelib çatmadan Rabb’inize dönün. O’na (kayıtsız şartsız) teslim olun, (emir ve nehiyelerini yerine getirin). Sonra size yardım edilmez”.⁷⁵

⁷³ -Fitne: imtihân, sınav, sınama ma'nalarına geldiği gibi her türlü günah, küfür, fisk, fücûr, rüsvaylık ma'nalarına da gelir.

Asıl ma'nası ise, insanlar arasında vukûa gelen ihtilâf, sûrîş (karışıklık, kargaşa) ve ihtilâl, şekâvet (eşkiyâlık, haydûdluk) ve kavga anlamlarını ifâde eder.

Diğer bir deyimle, bir adamı veyâ bir topluluğu azdırmak, yanılmak, ayartmak, doğru yoldan sapdırmak, dahili ihtilâf, ayrılık, karışıklık, kargaşa, küfür, şirk, azgınlık, sapıklık, günah işlemek, rüsvaylık, belâ', sıkıntı, azâb, bir şey'i beğenip kalbin ona meyl ve muhabbet etmesi, ma'nalarını ifâde eder.

İmâm Birgivi rahmetü'llâhi aleyh, Tarikat-i Muhammediyye adlı eserinde, fitneyi şu şekilde ta'rif ve tavsîf eder:

"Fitne: İnsanları, meşrû' bir fâide olmaksızın, ızdırâba, ihtilâle, ihtilâfâ, mihnet ve belâ'ya düşürmektir ki kalbe ârız olan âfetlerdendir".

Kur'ân-ı Hakîm ve Meâl-i Kerîm, C.1.ss.52. Hasan Basri Çantay.

Fesâd: Bozukluk, fitne, belâ', sıkıntı, azdırma, ayartma.

Fisk: Hakk yoldan çıkma, işyân etme, safâhate dalma, ahlâksızlık etme, hâinlik, dinsizlik.

Fücûr: Sefihlik (akılsızca hareket etme), günahkârlık, ahlâka aykırı olan şey'.

Nifak: Kişinin, dili ile imân ettiğini söylemesi, gönlünde küfürü saklaması hâlidir.

Kişinin, hakkı yere, kendinin ve başkalarının hakkına riâyet etmemesidir.

⁷⁴ -Hûd, 61.

⁷⁵ -Zümer, 54.

وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ
بِعْتَةٍ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ.

“Ansızın ve hiç farkına varmadığımız bir sırada, size azâb gelmezden önce Rabb’inizden size indirilen (ni’metler) in en güzeli (olan Kur’ân-ı Kerîm’e ve peygamberlerin en hayırlısı olan Hazreti Muhammed *aleyhi’s-selâm*) a uyun”.⁷⁶

Bunun için ümmetlerinin böyle kötü âkıbetlere düşmesini hiç bir zaman arzû etmeyen Hazreti Muhammed *sallâ’llâhü aleyhi ve sellem*, Ashâb-ı Kirâm’ına, -insanları ve ümmetlerini, akla hayâle gelmedik felâketlere sürükleyecek olan- Kıyâmet alâmetlerinden bahs ederken, “*Emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker* - (iyiliği emr etmek ve kötülükten vaz geçirmek)-, terk edildiği zaman Kıyâmeti bekleyin” buyurmuşdur. Ashâb-ı Kirâm da,

يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى يُتْرَكُ الْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ؟

“Yâ Rasûle’llâh, *emr-i bi'l-ma'rûf ve nehy-i ani'l-münker* ne zaman terk edilecektir?”.

deyince,

إِذَا ظَهَرَتِ الْمُدَاهَنَةُ فِي خِيَارِكُمْ وَالْفَاحِشَةُ فِي شِرَارِكُمْ وَتَحَوَّلَ الْمُلْكُ فِي
صِغَارِكُمْ وَالْفِقْهُ فِي آرَائِكُمْ.

“İçinizde bulunan hayırlı kimseler müdâheneye (yağcılığa) başladığı, şerîr kimseler şerlerini artırmaya başladığı, mülk (yetki, kudret ve idârî makamlar) ehli olmayan küçüklerinizin (rezil kimselerinizin) eline geçtiği (eline verildiği), dînî konular da ilmi ile amel etmeyen (şahsî re’y ve arzûları ile

⁷⁶-Zümer, 55.

*cevâb vererek hem halkı idlâl eden, hem de kendilerini dalâlet’de bırakan) rezil kimselerin eline geçtiği zaman, -iyiliği emr etmek ve kötülükden vaz geçirmek, terk edilecektir-”.*⁷⁷ buyurmuştur.

Başka bir Hadîs-i şerîf’de de,

إِذَا وُسِّدَ الْأَمْرُ إِلَىٰ غَيْرِ أَهْلِهِ فَآ اِنْتَظِرِ السَّاعَةَ.

*"Emânet, ehliyetsiz kimselere saltanat tahtı yapıp oturtukdu mu kıyâmetin kopmasını bekle”.*⁷⁸ buyurulmuştur.

Bu ve benzeri âyet-i kerîme’lerde ifâde buyurulan “*bu emir ve nehiyelerin, zamânımızda tatbik edilmesi mümkün değildir*”, diyenler hakkında da şöyle buyurulmuştur: İbret alıp Hakk’a yönelmesini bilenlere ne mutlu...

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۗ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۗ وَيَخْلِفُونَ عَلَىٰ الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ.

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

إِخْتَدُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ.

لَنْ نُعْجِبَ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

“Allâh’ın, kendilerine gazâb etdiği bir kavmi (Yahûdî’leri) dost edinen (münâfıkları) görmedin mi? Bunlar sizden (Mü’minlerden) de değildir, onlardan (Yahâdî’lerden) de değildir. Kendileri bilib dururlarken, onlar yalan yere yemin ederler (Biz mü’miniz diye)”.

⁷⁷ -İhyâu Ulûmi’ d-dîn, 1. Kitâb.ss.99.

Müdâhene: Dalkavukluk, koltukculuk, yağcılık etmek, koltuk vermek, Allâhu Teâlâ’yı ve Rasûl’ünü bırakıp kula kul olmak ma’nâlarıdır ki bir nev’i şirk ma’nâsını ifâde eder.

⁷⁸ -Sahîhu’l-Buhârî, Kitâbu’l-ilm, Cüz’ 1. ss.23.

S.B.M. Tecrid-i Sarîh Tercemesi,C.12.ss.201. Kâmil Miras.

“Allâh onlar için çetin bir azâb hazırladı. Hakikat onların yapmakta oldukları (işler) ne kötüdür!”.

“Onlar yeminlerini bir kalkan edindiler de (bununla insanları) Allâh yolundan çevirdiler. İşte onların hakkı horlatıcı bir azâbdır”.

“Onların ne malları, ne evlâtları hiçbir veçhile Allâh (ın azâbın) dan, mümkün değil, kurtaramaz. Onlar ateş yârândırlar. Onlar orada ebedîdirler”.⁷⁹

9-“*Ben lâik değilim ve olmam da mümkün değildir, Müslümân lâik olmaz, fakat devlet lâik olur*” gibi batının yanlış fikirlerini benimseyip lâik bir hayat yaşamaktan da şiddetle kaçınıp (*Emr olunduğun şekilde dosdoğru hareket et*)⁸⁰ âyet-i kerîme’inde ifâde buyurulduğu gibi emrolduğumuz şekilde bir İslâm hayâtı yaşamak mecburiyetindeyiz. Çünkü,

ذِكْرُ مَا لَا يَتَجَرَّى كَذِكْرِ كُلِّهِ.

*“Mütecezzî olmayan (bölünme kabûl etmeyen) bir şey’in ba’zısını zikr etmek (bir kısmını bölmeye kalkışmak), küllünü zikr gibidir (tamâmını bölüp parçalamak gibidir).”*⁸¹

Küllî kâdesine göre **İslâm Dîni**, ferdi ile, ailesi ile, toplumu ile, devleti ile, bir bütündür, parçalanma kabul etmez. Onda herhangi bir değişiklik yapmak, yalnız ve yalnız Allâhü Teâlâ’ya âittir. Bu hususta Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ın bile en ufak bir yetkisi yoktur.

⁷⁹ -Mücâdile, 14-15-16-17.

⁸⁰ -Şûrâ 15 ve Hûd 112.

Bu âyet-i kerîme, Hazreti Muhammed aleyhi’s-selâm ’ın “**Beni, Hûd sûresi** kocaltırdı” dediği âyet-i kerîmedir.

⁸¹ -Mecelle, madde 63. “Eşbah” dan.

Bununla berâber İslâm Dîni, insanları, dünyâ hayâtında iken **îmân ve küfür**, diğer bir deyimle **Tevhîd ve Şirk** yollarından birisini tercih edip etmeme konusunda kendi irâde-i cüz'iyeleri ile muhayyer bırakan, dilediği gibi lâik bir hayat sürmelerine müsâade eden ilâhî bir ilim dînidir ki bu konunun özeti ve hukmü, şu âyet-i kerîme'de açıkça ifâde buyurulmuştur:

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ إِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۗ لَا آحَاطَ بِهِنَّ سُرَادِقُهَا ۗ وَإِنْ يَسْتَعِثُّوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ
يَشْوِي الْوُجُوهَ ۗ بِئْسَ الشَّرَابُ ۗ وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا.

“(Habîbim) de ki: **Hakk olan şey**’ (Kur’ân-ı Kerîm) **Rabb’iniz tarafından gelen bir hakk’dır** (gerçekleri bildiren bir Kitâb’dır). **Artık dileyen kimse îmân etsin**, (O’nun emir ve nehiy’lerini hakkıyla yerine getirsin ve O’nun ahlâkı ile ahlâklansın). **Dileyen kimse de îmân etmesin**, (küfür, şirk, bid’ad ve lâiklik yolunu tercih ederek O’nu kabullenmesin ve gösterdiği yoldan gitmesin). **Biz de** (küfür ve şirk yolunu tercih ederek ve ni’metlerimize nankörlük yaparak nefesine zulm eden) **zâlimlere öyle bir ateş hazırladık ki** (o ateşin) **etrâfını saran duvarları, kendilerini çepçevre kuşatacaktır. Onlar** (orada, susuzlukdan) **feryâd ettikçe ve yardım istedikçe** (kaynamış ve) **kalın bir mâyi’a** (zeytin yağı tortusuna) **benzeyen ve yüzleri yakıp kavuran bir su ile imdâd olunacaklardır. O, ne fenâ içecektir. (Ve o ateş) ne kötü bir dayanakdır, (ne kötü yaşanılacak bir yerdir)**”.⁸²

Bu âyet-i kerîme’de ifâde buyurulan böyle bir **azâb-ı ilâhî**’ye, diğer bir ifâde ile **Cehennem azâbı**’na tahammül

⁸² -Kehf Sûresi, âyet 29.

etmeyi aklımız kesiyorsa, İslâm Dîni karşısında lâik bir görüşe sâhib olup hakk ile bâtılı birbirine karıştırarak lâik bir hayat yaşamakda da bir beis yoktur

Buna rağmen tam bir serbestlik ve özgürlük içerisinde hakk ile bâtılın, îmân ile küfrün bütün özellikleri ve neticeleri ap-açık gözlerimizin önüne serilip belli olduktan sonra, yine dünyâ hayâtını tercih edip lâik bir hayat yaşamak isteyenler hakkında şöyle buyurulmuştur:

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُنْحَسُونَ. أُولَئِكَ الَّذِينَ كَسَبُوا فِي الْأَحْزَابِ إِلَّا النَّارُ نَحِيطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

“Kim (yalnız) dünyâ hayâtını ve onun zînetini isterse, onların işlerinin karşılığını orada onlara tam olarak veririz ve onlar orada hiç bir zarara uğratılmazlar”.

“İşte onlar, âhîret’de kendileri için ateşden başka hiç bir şey’leri olmayan kimselerdir. (Dünyâda) yaptıkları da boşa gitmiştir. Hâlen yapmakda oldukları şey’ler, zâten bâtıl’dır”.⁸³

Bunun için hakkı bâtıla karıştırıp bir elimizde islâm, bir elimizde islâm dışı görüş ve inanışlara göre yaşayışımızın acı neticesi şu hadîs-i şerîfde açıkça dile getirilip ifâde edilmiştir ki böyle bir yaşayışdan vaz geçip hayırlı ameller peşinde koşmamız tavsiye buyurulmuştur:

“Karanlık gecenin (zifîri) karanlıkları gibi fitneler zuhur etmeden amellere koşuşun. (Zirâ o fitneler zuhur edince) kişi mü’min olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacak veyâ

⁸³ -Hûd Sûresi, âyet 15-16.

mü'min olarak akşamlayacak, kâfir olarak sabahlayacak, dînini (az) bir dünyâ metâi mukabilinde satacaktır".⁸⁴

✱

10-İslâmî olan şey'lerle islâmî olmayan şey'leri birbirine karıştırıp işimize geldiği gibi bir islâm hayâtı yaşamaktan da aklımızı başımıza alıp vaz geçmeliyiz. Çünkü âyet-i kerîme'de şöyle buyurulmaktadır:

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Kendiniz bilib dururken Hakkı bâtila karıştırıp da gerçeği gizlemeyin”.⁸⁵

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

“Ey Ehl-i kitâb, neye Hakkı bâtil ile karıştırıyor, gerçeği gizliyorsunuz? Halbu ki (bunu) bilib dururuyorsunuz da”.⁸⁶

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ نِ اطْمَأَنَّ بِهِ
وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ نِ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ
خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ط ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ.

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki (cân-ü gönülden değil de işine gelen tarafından, bir kenarından, bir ucundan tutarak veyâ dil ucu ile müslümân olarak) Allâh'a ibâdet eder. Eğer kendilerine bir hayır dokunursa ona yapışır, yatıştır,(fit olur). Eğer bir fitne (bir şerr, bir zarar) isâbet ederse yüz üstü dönüverir (de irtidâd eder). (İşte bu şekilde

⁸⁴ -Müslim, İmân, (186 nolu h.ş.).

Sahih-i Müslim Terceme ve şerhi, C.1.ss.446. Ahmed Davudoğlu

⁸⁵ -Bakara, 42.

⁸⁶ -Âl-i İmrân, 71.

Allâh'a kulluk eden bir kimse), **dünyâ'da da, âhîret'de de hüsrâna uğramıştır. Bu ise, ap-açık bir ziyandır, (ap-açık bir hüsrândır)**".⁸⁷

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ط

"İnsanlardan bir kısmı da vardır ki Allâh'a karşı ortaklar, denk'ler, nazîr'ler ve emsâl'ler tutarlar da onları Allâh sever gibi severler. (Allâh'a olan sevgileri gibi muhabbet beslerler. Onların emirlerine, nehiyelerine, arzûlarına itâat ederler. Böyle yapmak sûretiyle de Allâh'a şirk, ortak koşarlar. Allâh'a karşı yapılacak şey'leri onlara yaparlar. Allâh'ın rızâsını düşünmeden onların rızâsını kazanmaya çalışırlar. Hattâ Allâh'a isyân olan şey'lerde bile onlara itâat ederler). Halbuki îmân edenlerin Allâh'a karşı olan sevgi (ve itâat) leri ise, her şey'den ziyâdedir".⁸⁸

11-Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm'ın ümmeti ve bu ümmetin âlimleri olarak **İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı** (*İslâm Dini'ni ve Tevhîd akîdesi'ni*) şânına lâıyk bir şekilde yüceltip yaymaya çalışarak **Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına** bağılı **îman ve ihlâs** sâhibi bir **kurtarıcı olmayı istiyorsak**, yeniden **silm'e** (İslâm'a) girerek **Sûre-i Muhammed**'in ikinci âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulan şu dört ana esâsı eksiksiz yerine getirmek mecburiyyetindeyiz.

Çünkü Allâhü Teâlâ

⁸⁷ -Hacc, 11.

⁸⁸ -Bakara, 165.

Hak Dîni Kur'an Dili Türkçe Tefsir, C.1.ss.572. Elmalılı M. Hamdi Yazır. 1960.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ.

“(Allâhü Teâlâ), **îmân eden, sâlih amel işleyen, Muhammed -aleyhi's-selâm- a** (gerek vahy-i metlûv, gerekse vahy-i gayri metlûv şeklinde) **indirilene** (vahy edilene) **inanana ve** (bu vahy edilen şey'lerin) **Rabb'lerinden gelen bir hakk** (ve gerçek) **olduğuna** (şeksiz şübhesiz) **îmân eden kimselerin günahlarını yarlıgâmış** (bağışlamış) **ve hallerini iyileştirmiştir**”.⁸⁹

âyet-i kerîme'sinde ifâde buyurulan bu dört **ana esâsı**,

1-Îman etmek,

2-Sâlih amel işlemek,

3-Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'a gerek vahy-i metlûv, gerekse vahy-i gayr-i metlûv şeklinde vahy edilenlere şeksiz şübhesiz inanmak,

4-Hazreti Muhammed *aleyhi'sselâm*'a vahy edilen Kur'ân'ın **hakk ve gerçek** olduğuna inanmak.

Bu dört ana şarttan birisinin eksik olması halinde, o îmânın sahih ve makbûl olmayacağı husûsu; bunları hakkıyla yerine getirmeye çalışanların tüm günahlarının afv edilip hallerinin de iyileştirip tertemiz huzura kabul edileceği müjdesi, açık bir şekilde ifâde buyurulmuştur.

Bununla berâber zamânımız Müslüman'larının bir çoğu, ilk üç şartı kusurlu veyâ kusursuz yerine getirmeye çalıştıkları halde dördüncü şart olan Kur'ân-ı Kerîm'in hakk ve gerçek

⁸⁹ -Muhammed, 2.

olan hükümlerini göz ardı ederek bir takım beşerî sistem, düzen ve rejimlere gönül vermekte ve onların gereklerini hayâta geçirerek siyâsî bir idâre sistemi altında özgür bir yaşam tarzı inancına sâhip olmaya çalışmaktadır. İşte asıl tehlike, asıl **şirk** budur ki bu gün, Müslümanların çeşitli gurublar hâlindeki düşmanların saldırıları ile karşı karşıya kaldıkları azâb-ı ilâhî, **Arab Bahârı** zannedilen bu oyunların ve şirkin bir neticesidir. Çünkü Cenâb-ı Hakk, Kur'ân-ı Kerîm'inde bu hususa işâretle şöyle buyurmaktadır:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu (bu şekilde hareket edenlerin ekseriyeti), Allâh'a ortak tutmaksızın îmân etmez”.⁹⁰

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ.

“Şirk, en büyük bir zulümdür”.⁹¹

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا.

“Muhakkak ki Allâhü Teâlâ, kendisine **şirk** (ortak, eş) koşulmasını aslâ mağfiret etmez (bağışlamaz). Bundan başkasını (şirkden başka olan günahları), dilediği kimseler için (kendisinde hayır gördüğü kimseler için) mağfiret eder (bağışlar). Kim Allâh'a **şirk** koşarsa, muhakkak çok büyük bir günah ile iftirâ' etmiş olur”.⁹²

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

⁹⁰ -Yûsûf, 106.

⁹¹ -Lukmân, 13.

⁹² -Nisâ', 48.

"Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine uyararsa) ondan (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) aslâ kabûl olunmaz ve o, âhiretde de en büyük zarara uğrayanlardandır".⁹³

Yüce Rabb'imizin ap-açık bu uyarılarına rağmen, **kafalarımızın içinde putlaştırıp bir türlü vaz geçemediğimiz** demokrasi, lâiklik, özgürlük, sınırsız hoşgörü, ılımlı islâmiyet radikal islâmiyet, demokratik islâmiyet gibi **batının kokuşmuş felsefî sistemlerini** terk ederek **Tevhîd dîni İslâm**'ın esâslarına gönül verip **Ortadoğu Projesinin** mel'un emellerini boşa çıkarmaya çalışacağımız yerde; sanki Cenâb-ı Hakk, ondört asır sonraki halleri bilmiyormuş gibi yanlış düşüncelerle Cenâb-ı Hakk'a **cehil** isnâd ederek *"Bu zamanda şeriat esâslarına göre amel etmek mümkün değildir. Çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak için demokrasiden, lâiklikden, özgürlükten, ılımlı islâmiyetden, demokratik islâmiyetden aslâ vaz geçemeyiz. Ondört asır önceki katı hükümler ile amel edemeyiz "* dersek, o zaman da hâlimiz, beşinci meddede anlatılan Musâ *aleyhi's-selâm* ile İblîs'in ve Ebû Tâlib'in kıssasına benzer ki böyle bir hâlin sonu, dünyevî ve uhrevî hüsrandan, dalâletden ve azâb-ı ilâhî'den başka bir şey' değildir. Cenâb-ı Hakk, cümlemizi Sırât-ı müstekîm'ine hidâyet buyurduğu kullarından eyleye. Âmin.

12-Deniliyor ki demokrasi, lâiklik, özgürlük, bağımsızlık gibi beşerî sistemler olmazsa diktatörlük olur. Keyfî idâreler,

⁹³ -Âl-i İmrân, 85.

zulümler, haksızlıklar, ahlâksızlıklar meydana gelir. İnsan haklarına riâyet edilmez. Çağdaş medeniyet seviyesine, hattâ üstüne çıkılmaz.

Şunu iyi bilmeliyiz ki Kitâb, Sünnet, İcmâü'l-ümmet ve Kıyâsü'l-fukahâ'ya dayanmayan bu şekildeki beşerî sistemlerin, fikirlerin, yorumların hepsi hem yanlış, hem de bâtıldır. Çünkü biz, bu şekildeki beşerî sistemlerden değil, her şey'in en iyisini, en güzelini, en mükemmelini bilen Allâhü Teâlâ'nın peygamberler vâsıtasıyla insanlara tebliğ etdirip tatbikâtını istediği **ilâhî sistemden, İslâm**'dan bahsediyoruz. Böyle bir sistemin kifâyetsiz olduğunu, her şey'in değiştiği bu günkü dünyamızda dîni kuralların da değişmesi lâzım geldiğini savunanlar, Cenâb-ı Hakk'a **cehil** isnâd ederek şirkin ve küfrün içine daldıklarının farkında bile değillerdir. Çünkü,

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ.

“Ben cinleri de, insanları da (başka bir hikmetle değil) ancak bana kulluk etsinler, (benim varlığımı ve birliğimi bilsinler, beni noksan sıfatlardan münezze kılıp kemâl sıfatları ile muttasıf kılarak bana kulluk etsinler), diye yaratdım”.⁹⁴

buyuran Allâhü Teâlâ, zamanla her şey'in değişeceğini bilmiyordu da **“Hâşâ”** onun için İslâm dîninin bütün özelliklerini kıyâmete kadar bâkî kıldı. Böyle bir iddiâ ve düşünce, ancak ve ancak ezeldeki ruhlar âleminde yüklendiğimiz emânete riâyet etmesini bilmeyen câhil ve zâlim insanların bâtıl düşünce ve davranışlarından başka bir şey değildir. Bunun için âyet-i kerîme'de şöyle buyurulmuştur:

⁹⁴ -Zâriyât, 56.

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ ۖ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۖ
لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ
اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ

“**Biz emâneti** (işlenmesinde sevâb, terkinde azâb olan îmân, namaz, oruç v.s gibi şey’leri), **göklere, yere ve dağlara arz** (ve teklif) **etdik de onlar bunu yüklenmekden çekindiler. Bundan endişeye düştüler. İnsan** (a gelince, o) **bunu** (kabullenib) **sırtına yükledi.** (Bununla berâber) **o,** (rûhlar âleminde iken herhangi bir muhâlefetde ve bir i’tirâzda bulunmadan kabul etmiş olduğu bu emânetleri, sözünde durub gereği gibi yerine getirmediği için de) **çok zulümkâr, çok câhildir”.**

“**Bunun,** (böyle bir emânetin verilmesinin) **sebebi şudur: Allâh,** (bu emâneti, **kerhen** yüklenib kabul etmiş gibi görünen, bu suretle de emânetin hakkını yerine getirmeyib zâyi’ eden) **erkek münâfık’lar ile kadın münâfık’ları, erkek müşrik’ler ile kadın müşrik’leri azâba uğratacak;** (yüklenmiş oldukları emânetin hakkını samîmiyyetle yerine getirmeye çalışan) **erkek mü’min’ler ile kadın mü’min’lerin de** (kusur ve günahlarını afv ve mağfiret edib) **tevbelerini kabûl edecektir. Allâh, Ğafûr ve Rahîm’dir, (çok bağışlayıcı ve çok esirgeyicidir)”**.⁹⁵

İslâm Dîni’nin Ehl-i sünnet ve’l-cemâat esâslarına göre kurulmuş olan ve İslâm Dîni’ni iyi anlayan İslâm devletlerinin hangisi diktatörlük yaparak insanları idâre etmiş ve hâgisi

⁹⁵ -Ahzâb, 72-73.

çağdaş medeniyet seviyesinden geri kalmış. Hulefâ-i râşidîn devri mi? İspanya Emevî devleti mi, Seçuklu devleti mi? Osmanlı imparatorluğu mu?.Şu halde kusur İslâm Dîni'nde değil, onu, kendi yorumlarına göre yanlış anlayarak tatbik etmeye çalışanlardır.

13-Son zamanlarda İslâm'ın ve Kur'ân'ın hükümlerini bilmeden muhtelif hâdiseleri, belki de kasıtlı hâdiseleri bahâne ederek İslâmî olmayan kısır görüşlerimizle **kadın hakları** hakkında bir takım fetvâlar vermeye kalkışmamız da en büyük hatâlarımızdan birisidir.

Çünkü, İslâm Dîni'nde, **kadın hakları** en üst seviyede tutulmuştur ki böyle bir değeri, böyle bir hakkı, hiçbir sistemin, hiçbir rejimin ve hiçbir felsefenin vermesine imkân ve ihtimâl yoktur. Çünkü Nisâ' sûresi'nin birinci âyet-i keime'si olan şu âyet-i krîme'de, Allâhü Teâlâ, kendi haklarına riâyet edilmesini önemle bildirdikten sonra; rahim sahibesi kadınların haklarına ve onlar sebebi ile elde edilen akrabalık bağlarına riâyet edilmesini de önemle emr etmiştir ki böyle bir şeref, erkeklerden ziyâde kadınlara verilmiştir.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

“Ey insanlar, sizi bir tek candan yaratan, ondan da yine onun zevcesini vucûde getiren, (biri diğerinden kopmuş bir çift meydana getiren) ve ikisinden de bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabb'iniz (e karşı gelmek) den korkun (sakının). (O'nun hukm-ü terbiyesine ve korumasına girin.

Emirlerine muhâlefet etmekden sakının; azâbından, gazâbından korkun)”.
“**Kendisi** (nin adını öne sürmek suret) **ile** (birbirinizden bir şey’ ricâ’ ederken, Allâh aşkına, Allâh için, Allâh rızâsı için, senden şunu ricâ’ ederim, diye nâmına yemîn verdiğiniz), **birbirinize dileklerde bulunduğunuz Allâh** (a isyân etmek) **den ve akrabalık** (bağlarını kırmak) **dan,** (o rahim sâhibesi kadınların hukukunu, haysiyet ve şerefini gözetmemekden ve onlar sebebi ile elde ettiğiniz akrabalık bağlarını kırmaktan) **korkun** (sakının). **Çünkü Allâh, sizin üzerinizde tam bir gözeticidir**”.⁹⁶

Allâhü Teâlâ, **Kelime-i tevhîd**’de, Habîbi Hazreti Muhammed *sallâ’llâhü aleyhi ve sellem*’in ismini, kendi isminden sonra kendi ismi ile berâber yazdığı gibi, bu âyet-i kerîme’de de, **“Kendisi (nin ismi) ile birbirinize dileklerde bulunduğunuz Allâh (a isyân etmek) den ve (rahim sâhibesi kadınların haklarına ve onlar sebebi ile elde ettiğiniz) akrabalık (bağlarını kırmak) dan, korkun”** ifâdesi ile kadınların haklarının korunmasına büyük bir ehemmiyet vermiştir.

Bunun için İslâm Dîni’nde **“Erkek=Kadın”** gibi bir eşitlik felsefesi yoktur. Bunun yerine **“Erkek+Kadın=Mutlu bir aile”** teşkili vardır ki böyle bir ailede, dünyevî ve uhrevî mutluluğun esâsı ve temeli olan bir aile yuvası vardır. Bunun için yaratılış bakımından kadınları erkeklere müsâvî kılmak mümkün değildir. Çünkü erkekler, yaratılışta, akıl ve dirâyetde, ilâhî farzları yerine getirme konusunda ve bir takım müşkil işlere göğüs germede, meşakkat ve mihnete tahammül

⁹⁶ -Nisâ’, 1.

etmede, kadınlar üzerine meziyet ve rüçhanları meydanda olan bir hakikattir ki bunun inkârî mümkün değildir.

Bunun için İslâm Dîni'nde ve Müslüman bir ailede, erkek eşit kadın değil, erkek+kadın=Mutlu bir aile yuvası olduğundan dünyevî ve uhrevî mutluluk timsâli olan bir aile yuvasının temel niteliklerinden **birisi**, kadınların ırz, nâmus, şeref ve haysiyet gibi yüce sıfatlarını ifâde eden **dokunulmazlık hakkı; birisi de** aile reisi olan erkeğin **iffetli olması** hâlidir. Bunun için İslâmî bir ailede **kadının dokunulmazlığı** ve **erkeğin iffeti** esâsdır.

Erkeklerin kadınlar üzerine fazileti ve her birinin davranış şekilleri ise şu âyet-i kerîme'ler ile belirtilmiş ve hakları korunmuştur:

وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۖ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

“Erkeklerin meşrû’ sûretde kadınlar üzerinde (hakları) gibi kadınların da onlar üzerinde (hakları) vardır. (Yalnız) erkekler, onlar üzerinde (daha üstün) bir dereceye mâlikdirler. Allâh mutlak gâlib, gerçek hüküm ve hikmet sâhibidir”.⁹⁷

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۗ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۗ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

⁹⁷ - Bakara,228.

وَاضْرِبُوهُنَّ ۚ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
كَبِيرًا.

“Erkekler kadınlar üzerine hâkimdirler, (ailenin reisisdirler). Çünkü Allâh onlardan kimini (erkekleri) kiminden (kadınlardan) üstün kılmıştır, (birisinde olan bir vasıf diğerinde yoktur, bunun için birbirine muhtaçdır). Bir de (erkekler onları) mallarından infâk etmektedirler, (mehir ve nafaka gibi şey’ler ile)”.

“İyi kadınlar, itâatli olanlardır. Allâh kendi (hak) larını (Kurân-ı Kerîm’de) nasıl korudu ise onlar da öylece göze görünmeyi, (mal, nâmûs, ev sırrı, kocasının ve kendisinin şeref, iffet ve nâmûsu gibi şey’leri) koruyanlardır.

Şerlerinden, serkeşliklerinden yıldığınız kadınlara gelince: Onlara (evvelâ) öğüt verin, (vaz geçmezlerse) kendilerini yataklar (ın) da yalnız bırakın. (Yine kâr etmezse, haddini aşmamak şartı ile hafifce) döğün. Size itâat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Çünkü Allâh çok yücedir. Çok büyüktür”.⁹⁸

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا ۚ
إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا.

“(Eğer karı ile kocanın) aralarının açılmasından endişeye düşerseniz o vakit (erkeğin) ailesinden bir hakem, (kadının) ailesinden bir hakem gönderin. Onlar bunları barışdırmak isterlerse Allâh aralarında onları (darginlik

⁹⁸ -Nisâ’, 34.

yerine uyuşmaya) **muvaffak buyurur. Şübhe yok ki Allâh hakıyle bilicidir, (her şey'in künhünden) haberdardır".⁹⁹**

"Ey peygamber, zevcelerine, kızlarına ve Mü'min'lerin kadınlarına (hâcetleri için dışarı çıkacakları zaman) dış elbîselerinden üstlerine giymelerini söyle. Bu, onların tanılıb (hür oldukları bilinip) ezâ edilmemelerine daha uygundur. Allâh çok yarlıgayıcı, çok esirgeyicidir".¹⁰⁰

"Mü'min erkeklere söyle: Gözlerini (haramdan) sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu, kendileri için daha temizdir. Şübhesiz ki Allâh, ne yaparlarsa hakıye haberdardır".

"Mü'min kadınlara da söyle: Gözlerini (haramdan) sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Zînetlerini (baş, kulak, boyun, göğüs, bâzû, kol ve ayak gibi zînet yerlerini) açmasınlar. Bunlardan görünen kısmı (yüzler, eller ve ayaklar) müstesnâ. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kaplayacak bir şekilde) koysunlar.

Zînet (mahal) lerini, (ancak) kendi kocalarına, yâhud kendi babalarına, yâhud kocalarının babalarına, yâhud kendi oğullarına, yâhud kocalarının oğullarına, yâhud kendi birâderlerine, yâhud kendi birâderlerinin oğullarına, yâhud kız kardeşlerinin oğullarına, yâhud kendi (Mü'min) kadınlarına (Müslümân olmayan kadınlar mâ'nen erkek hükmünde olduğundan Müslümân olmayan kadınlar hâriç), yâhud kendi ellerinin mâlik olduğu câriyelerine (erkek köle hâriç), yâhud erkeklikden kesilmiş hizmetçilerine, yâhud henüz kadınların gizli yerlerine

⁹⁹ -Nisâ', 35.

¹⁰⁰ -Ahzâb 59.

muttali' olmayan çocuklara karşı, tesettürlü olmayabilirler.

Gizleyecekleri zînetleri bilinsin diye ayaklarını da vurmasınlar.

Hepiniz Allâh'a tevbe edin ey Mü'min'ler. Tâki korkduğunuzdan emîn, umduğunuza nâil olasınız".¹⁰¹

تَلِكْ حُدُودِ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ.

“Bunlar Allâh’ın (sizi imtihan etmesi için koymuş olduğu) sınırlarıdır. Kim Allâh’a ve Peygamberi’ne itâat ederse (Allâh) onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar ki onlar orada ebedî kalıcıdır. Bu, en büyük bir kurtuluş (ve seâdet) dir”.¹⁰²

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ
عَذَابٌ مُهِينٌ.

“Kim de Allâh’a ve Peygamberi’ne isyân eder, (Allâh’ın) sınırlarını (çiğneyip) geçerse onu da -içinde dâim kalıcı olarak- ateşe koyar. Onun için hor ve hakir edici bir azâb vardır”.¹⁰³

Bu şekildeki ilâhî hükümleri göz ardı ederek ve hiçbir kayd-u şart koymadan, kadınların bazı za’f taraflarını düşünmeden ve **asıl görevlerinin analık vasfı** olduğunu hesaba katmadan kadınlara bir takım görevlerin verilmesini ön safa çıkarmaya çalışanlar, eğer islâmî esâslara inanıyorlarsa,

¹⁰¹ -Nûr, 30-31.

¹⁰² -Nisâ’, 13.

¹⁰³ -Nisâ’, 14.

bu âyet-i kerîme'lerde ve şu hadîs-i şerîf'lerde ifâde buyurulan noktaları da iyi düşünmeleri lâzımdır.

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ص فَاتُوا حَرْثَكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ وَ قَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ ط
وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ ط وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ .

“Kadınlarınız sizin (evlât yetiştiren) tarlanızdır. O halde tarlanıza, dilediğiniz gibi, gelin. Kendiniz için önden (Bi'smi'llâh deyip iyi ameller) gönderin (hayırlı evladlar yetiştirin). Bir de Allâh'dan korkun ve bilin ki her halde siz O'na kavuşacaksınız. İmân edenlere müjdele”.¹⁰⁴

Bunun için **nikâhdan maksat**, kazây-ı şehvet değil, belki kazây-ı şehvetden maksat, çocuk sâhibi olmaktır.

Mukadderâtını bir kadının eline veren millet felâh bulmaz”.¹⁰⁵

¹⁰⁴ -Bakara, 223.

¹⁰⁵ Buhârî, Cüz' 9. Kitâbü'l-Fiten, ss.70. Megâzin, 82. Fiten, 18.

Tirmizî, Fiten, 75. Neseî, Hudûd, 8.

Sahîh-i Buhârî Muhtasarı Tecrîd-i Sarîh Tercemesi, C.10.ss.449-450. Kâmil Miras. (1660 nolu Hadî-i şerîf ve şerhi).

Et-Tâcû'l-Câmiu li'l-Usûl fî Ehâdisi'r-Rasûl s.a.v.C.5.ss.317. Eş-Şeyh Mansûr Ali Nâsîf. (Buhârî rivâyeti).

Bu Hadîs-i şerîfin şerhinde, merhûm Prof. Kâmil Miras şöyle demektedir:

“Mukadderâtını bir kadının eline veren millet felâh bulmaz” vecizesi ile Rasûlü Ekrem, İslâm'ın âmme hukûkunun en mühim bir kâidesini koymuşdur. Bu kâideye göre, İslâm hukûkunda âmme velâyeti denilen devlet teşkilâtı riyâseti ancak erkek bir vatandaş tarafından temsil olunur. Çünkü kadının fitratı, bir çok cihetlerden bu çok ağır vezîfeyi deruhde etmeğe müsâid değildir. Bunun için İslâm hukûkunda kadının bey' ve şîrâ', şehâdet, şirket, vesâyet, verâset, vekâlet, hibe gibi her türlü medenî akid ve tasarrufâtı, sâir milletlerin hukûkuna nisbetle en geniş mikyasda mu'teber ve ticârî sâhadaki sa'y-i ameli meşrû olduğu halde, devlet riyâsetine intihâb olunabilmesi husûsunda, kadın için bir hak kabûl edilmemiştir”.

Bu husûsda, merhûm ve mağfûr Ömer Nasûhi Bimen de, Hukûk-i İslâmiyye ve İstîlâhât-i Fıkhiyye Kâmûsu'nun C.8.ss.219 da şöyle demektedir:

Kendi işlerini : لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ اسْتَدُوا أَمْرَهُمْ إِلَى امْرَأَةٍ (kadına hâvâle eden bir toplum, felâh bulmaz).¹⁰⁶

hadîs-i şerîf’lerindeki “Emir:İş” den maksad, âmmenin işleridir ki hilâfet ve hükümdarlık demektir. Kazâ’ işlerine âit değildir.

*إِذَا كَانَ أَمْرًاؤُكُمْ خِيَارُكُمْ وَأَعْيُنِيَاؤُكُمْ سَمْعَاءُكُمْ وَأُمُورُكُمْ شُورَى بَيْنِكُمْ فَظَهَرُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ بَطْنِهَا (فالحيوة خير لكم من الممات).
وَإِذَا كَانَ أَمْرًاؤُكُمْ شِرَارُكُمْ وَأَعْيُنِيَاؤُكُمْ بَخْلَاءُكُمْ وَأُمُورُكُمْ إِلَى نِسَائِكُمْ فَبَطْنُ الْأَرْضِ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ ظَهْرِهَا.*

*"Sizin iyilik sever kimseleriniz sizin âmirleriniz olduğu; eli açık cömert kimseleriniz sizin zenginleriniz olduğu; aranızdaki işlerinizi **M E Ş V E R E T** ile yaptığınız zaman, sizin için yerin üstü yerin altından (karnından) daha hayırlıdır. (Ya'nî yaşamak ölmekden daha hayırlıdır)".*

“Mâlikî’lere ve Hambelî’lere göre bunlara (kadınlara) emr-i kazâ’ tevcih edilemez. Ne Rasûl-i Ekrem Efendimiz ve ne de halifeleri böyle tevcihde bulunmamışlardır. Erkekler, şehâdet husûsunda müstakildirler. Kadınlara ise kendileri ile beraber bir erkek şahid bulunmadıkça şehâdetleri makbûl değildir. Vevl ki bin kadar kadın bulunsunlar. Emr-i kazâ’, erkeklerin, husûmet sâhiblerinin arasında bulunub onların münazaa’ları ile uğraşmayı müstelzimidir. Kadınlara hâli ise müsâid değildir. (Nehyü’l-meârib, Münthe’l-irâdât)”.

“Emme-i Hanefiyye’ye göre ise, ehliyet-i kazâ’, ehliyet-i şehâdetle göre de veran eder. Binâenaleyh kadınlara emvâl ve muâmelât husûsunda şehâdetleri makbûl olduğunda bu husûsda kazâ’ları da nâfiz olur. Hudûd ve kısâs husûsunda ise şehâdetleri makbûl olmadığınca kazâ’ları da nâfiz olmaz. Vâkıa (لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَأَمْرُهُمْ إِلَى امْرَأَةٍ) :Mukaderâtını bir kadının eline veren millet felâh bulmaz) hadîs-i şerîf’i, sahîhdur. Ancak bu emirden maksad, hâkimiyet-i âmme’dir. Melik Kısra’nın vefâtını müteâkip yerine kızı halk tarafından hükümdar nasb edilmişdi. Bunun üzerine bu hadîs-i şerîf, vârid olmuşdur. (El-Mizânü’l-kübrâ)”.

¹⁰⁶ -Hukûk-i İslâmiyye ve İstılâhât-i Fıkhiyye Kâmûsu, C. 8.ss. 218-219. Ö.N.Bilmen.

"Sizin şerîr kimseleriniz sizin âmirleriniz olduğu; bahil ve cimri kimseleriniz sizin zenginleriniz olduğu; işlerinizi kadınlara yaptırmaya başladığınız zaman, sizin için yerin altı (karnı) yerin üstünden daha hayırlıdır. (Ya'ni ölmek yaşamaktan daha hayırlıdır)".¹⁰⁷

Zamânımızda, bu Hadîs-i şerîfin belirttiği tehlikeli durumlar zuhûr etmeye başlamışsa da bize düşen görev, dâimâ iyiyi, doğruyu, güzeli ve hakk olanı bulup o yolda gitmeye çalışmak, bizden önce gelip geçen ilim adamlarının ta'kîb ettikleri usûl ve metotları kullanıp o yolda yürümek ve bulunduğumuz toplum içinde asıl görevimizi unutup *-yeni yeni bir şey'ler yapabilmek gayreti ile- Havariyyûn* gibi eriyip gitmemekdir.¹⁰⁸

¹⁰⁷ -Et-Tâcü'l-Câmiu li'l-Usûl fi Ehâdisi'r-Rasûl,s.a.v. C.5.ss.344-345.

Eş-Şeyh Mansûr Ali Nâsîf.

¹⁰⁸ -**Havâriyyûn**:Hazreti İsâ *aleyhi's-selâm*, kendisinin peygamberliğine îmân eden ve getirdiği dinin esâslarını başka yerlerdeki insanlara tebliğ edip öğretmek için "**Havârî**" adı verilen kimseleri görevlendirip gönderdi. Bunlar, gittikleri yerlere varınca *-yakınlarda olanlar görevlerini yapmaya çalıştılar ise de uzaklara gidenler-* asil görevlerini unutarak ve değişik fikirlere kapılarak buldukları yerlerin âdet ve an'anelerine uydular, soysuzlaşp gittiler. Bunun neticesi olarak istenilen görev yapılmamış oldu.

Dîn-i Tevhîd Seddi ne demek

Konuşmalarımızın arasında sık sık dile getirdiğimiz **Dîn-i Tevhîd Seddi**'nin koruyucusu **Müslüman Türk Kudreti** ifâdesi, **Etnik** bir kimlik değil, Allâhü Teâlâ'nın, Zü'l-Karneyn vâsıtasıyla, **mâzîde, demir kütleleri gibi salâbetli** (kuvvetli kudretli) **yaratılışlarına erimiş bakır hükmünde olan îmân ve islâm vasfını kabul eden Türklere ihsan buyurduğu Tevhîd Dîni İslâm**'ın gereği olan **Dînî bir kimliktir**

“**Böyle yüce bir vasıf, sonsuz kudret sâhibi Yüce Rabb'imizin, bir lûtf-i ilâhî olarak, batıyı doğuyu dolaşarak bir çok hizmetlerde bulunan ZÜ'L-KARNEYN 'e, kuvvetle yardım eden mâzîdeki Türk'lerin, yer yüzünü fitne ve fesaddan kurtarmak için demir kütleleri gibi kuvvetli kudretli (salâbetli) kalblerine akıtılmış erimiş bakır hükmünde olan, aşılması ve delinmesi mümkün olmayan îmân kuvvetini** tebliğ edip aşılması ile, onların da bu vasfı şeksiz şübhesiz kabul etmesi ile **vermiş olduğu yüce bir vasıftır** ki böyle bir vasfa sâhip **Müslüman Türk Kudreti**'nin yıkılması, beşeriyet için büyük bir felâket olacaktır”.¹⁰⁹

“Böyle bir felâketin vukûu ise, **Ye'cûc ve Me'cûc Seddi**'nin yıkılması ve nizâm-ı âlemin fesâdı demek olacağından Kıyâmet'in on büyük alâmetinden, “**Eşrât-ı sâat**'den”¹¹⁰ birisidir ki böyle bir seddin yıkılışından sonraki felâketler, âyet-i kerîme'de şöyle ifâde buyurulmuştur:

¹⁰⁹ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.4.ss.3291-3292. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

¹¹⁰ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.5.ss.3291. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ. وَأَقْتَرَبَ
الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا ط يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي
غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ.

"Nihâyet Ye'cûc ve Me'cûc (un seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyâmet) yaklaştığı vakit, işte o zaman o küfr (ve inkâr) edenlerin gözleri hemen belirip kalacak, -Eyvâh bizlere, Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik. Hayır, biz (kendimize zulm eden) zâlim kimselerdik- (diyecekler)".¹¹¹

¹¹¹ -Enbiyâ', 96-97.

İ'lâ-i kelimetü'llâh'ı

(İslâm Dîni'ni ve Tevhîd akîdesi'ni)

şânına lâayık bir şekilde yüceltip yaymaya çalışacak

Ehl-i sünnet ve'l-cemâat esâslarına bağı

îman ve ihlâs sâhibi bir kurtarıcıya

ihtiyacımız var.

Yaşayan Âlimlerimizle Sohbetler (Hâtıralarım ve Tavsiyelerim)

وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

“Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın”.

Nisâ', 36

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ.

“Onların çoğu Allâh'a şirk (ortak) koşmaksızın îmân etmez”.

Yûsûf,106.

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ.

“Allâhü Teâlâ, bir kimsenin hayrını dilerse, onu dinde fakih yapar (anlayışlı ve bilinçli kılar)”.

Buhârî, Kitâbü'l-ilm, Cüz'.1.ss.28.

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“Allâhü Teâlâ kimi dilerse onu (kendisinde hayır gördüğü kimseleri), doğru yola iletir”.

Bakara, 213.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَإِلَّا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ.

Bizi, îmâna ve İslâma hidâyet eyliyeni Allâhü Teâlâ'ya hamd olsun.

Et-Tâcü'l-Câmiu fi Ehâdisi'r-Rasûl s.a.v.

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ. لَا تُؤْمِرْ فَانزِرْ. لَا وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ. لَا وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ. لَا وَالرُّجْزِ فَاهْجُرْ. لَا

"Ey (örtüsüne) **bürünüp sarmarak** (kendi istirahatini düşünüp yatan Habîbim). **Kalk, artık** (kendi istirahatini düşünüp yatmanın zamânı değil; halifelik vasfına sâhip kullarım, gaflet ve dalâlet içerisinde ömür tüketip duruyor. Onlara benim azâbımı haber ver, inananları ve inananmayanları benim azâbım ile) **korkut, Rabb'ini büyük tanı. Ve elbîselerini temizle. Azâba sebep olacak günahlardan da artık uzak ol**".

Müddessir, 1-5.

Ey, “**Ben müttekî bir İslâm âlimiyim**” diyen **İslâm âlimleri**, bu âyet-i kerîme'ler ile ifâde buyurulan **Emr-i ilâhî'ler**, aynı zamanda, **halifelik vasfına sâhib** her İslâm âlimine de şâmidir. Görevini yap, kendi istirahatini düşünüp gâfillerden olma.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ. إِنَّ يَتَّقِفُكُمْ يُكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْتَبْطِئُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَالسِّتْنَهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ

Ey îmân edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız (olanlar) ı **dostlar edinmeyin**, (âdetlerini benimseyip tuzaklarına düşmeyin)”.

“Eğer onlar size bir tırnak tuttururlarsa, (sizi ele geçirir size istediklerini yaptırırlarsa, sahte dostlukları size bir fayda vermeyip) **hepinizin düşmanları olacaklar ve ellerini, dillerini kötülükle size uzatacaklardır**. (Zâten) **onlar** (ah bir dininizden dönüp) **kâfir olsanız** (diye) **temenni edib durmaktadırlar**”.

Mümtehe, 1-2.